

WEEKBLAD

4 frank per nummer.

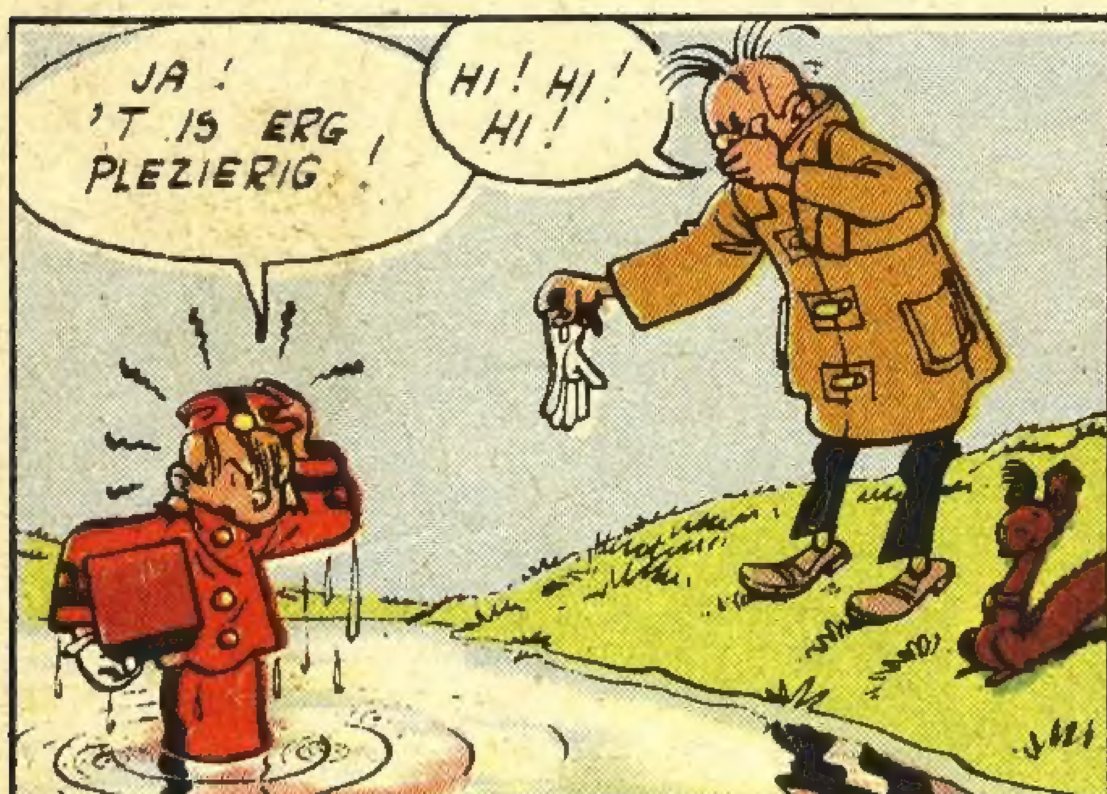
ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 537. — 13 JULI 1950. — 24 BLZ.

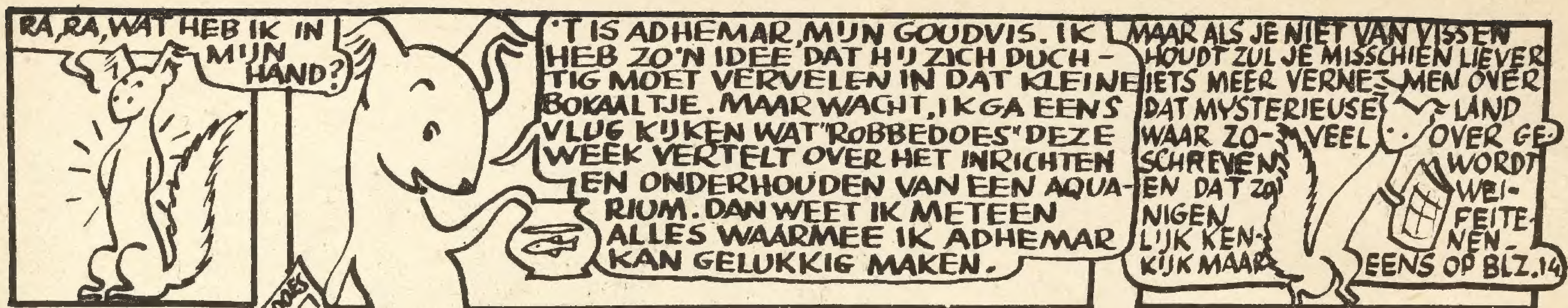

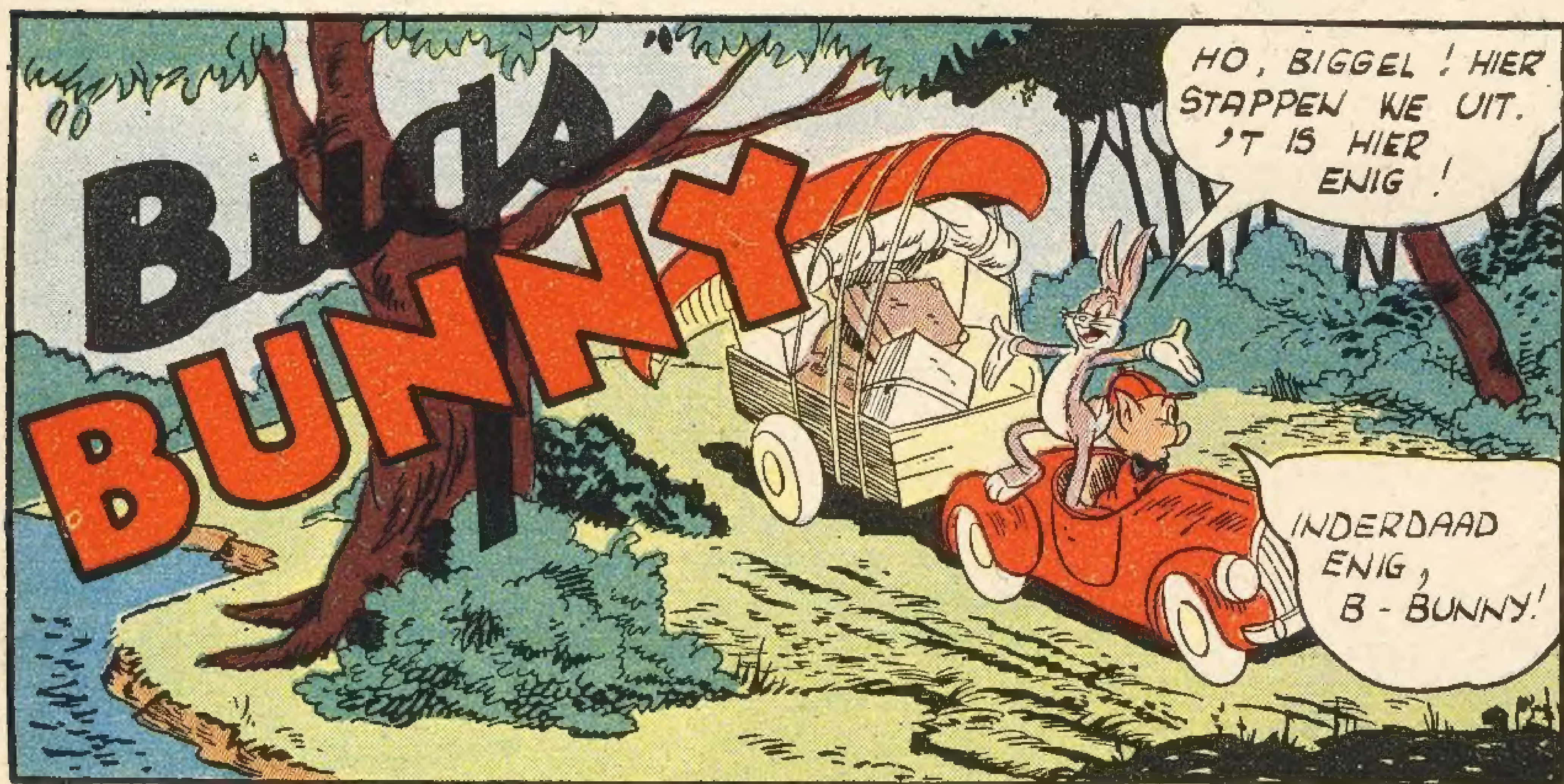

RA, RA, WAT HEB IK IN MIJN HAND?
'T IS ADHEMAR, MIJN GOUDVIS. IK HEB ZO'N IDEE DAT HIJ ZICH DUCHTIG MOET VERVELEN IN DAT KLEINE BOKAALTJE. MAAR WACHT, IK GA EENS VLUG KIJKEN WAT "ROBBEDOES" DEZE WEEK VERTELT OVER HET INRICHTEN EN ONDERHOUDEN VAN EEN AQUARIUM. DAN WEET IK METEEN ALLES WAARMEE IK ADHEMAR KAN GELUKKIG MAKEN.
MAAR ALS JE NIET VAN VISSEN HOUDT ZUL JE MISSCHIEN LIEVER IETS MEER VERNEMEN OVER DAT MYSTERIEUSE LAND WAAR ZOVEEL OVER GESCHREVEN WORDT EN DAT ZO WEINIGEN FEITELIJK KENNEN. KIJK MAAR EENS OP BLZ. 14

BUGS BUNNY
HO, BIGGEL! HIER STAPPEN WE UIT. 'T IS HIER ENIG!
INDERDAAD ENIG, B-BUNNY!

EN WE HEBBEN AL 'T NODIGE MEEGEBRACHT!
P-PRACHTIG.

PAK JIJ ALLES UIT, IK MAAK HET ETEN KLAAR!

ONZE EERSTE KAMPMAALTIJD IS BIJNA KLAAR. JE ZULT ER VAN OPKIJKEN!
W-WAT MAAK JE K-KLAAR?
T. M. REG. U. S. PAT. OFF.

FLENSJES! EEN HELE HOOP! SMAKELIJK, EN GEMAKKELIJK TE BAKKEN! 'K HEB EEN HELE VOORRAAD KLAARGEMAAKT!
IK Z-ZIE HET!
MERG-PANNE-KOEKEN

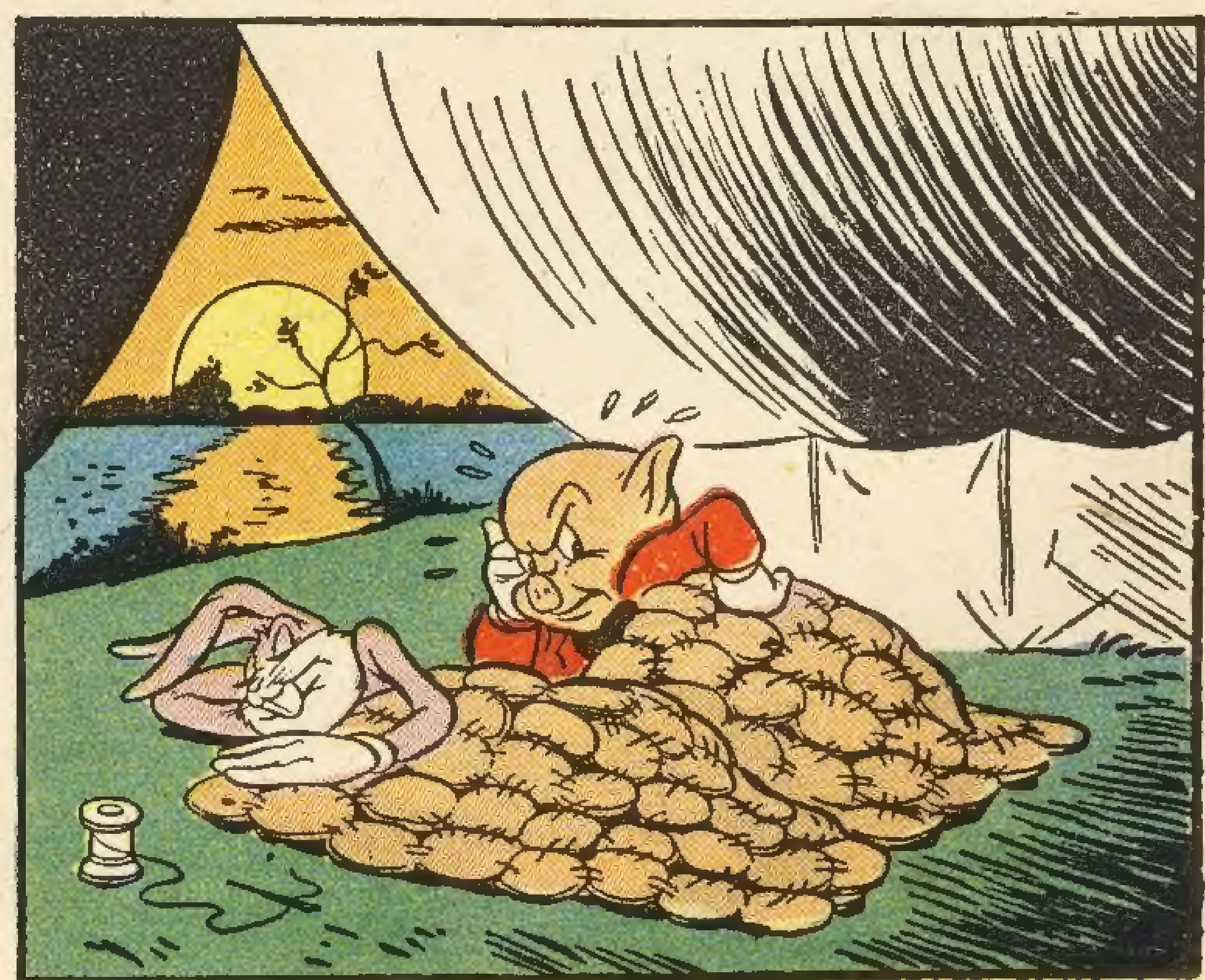

'T IS NET K-KAUWGOM! HEB JE NIETS ANDERS TE ETEN?
NEEN... IK DACHT DAT WE HIER VIS EN FRUIT ZOUDEN GEVONDEN HEBBEN!

WAT VANGEN WE ER MEE AAN?
'T KAN ME NIET S-SCHELEN! IK GA SLAPEN. 'T IS TE LAAT OM TE GAAN VISSEN! SLA-SLA-SLAAP LEKKER!

EN B-BOVENDIEN GEEN D-DEKENS MEEGEBRACHT! DAT IS HET T-TOPPUNT VAN KRA-KRA-KRANKZINNIGHEID!
HEMEL! DAAR HEB IK NIET AAN GEDACHT!

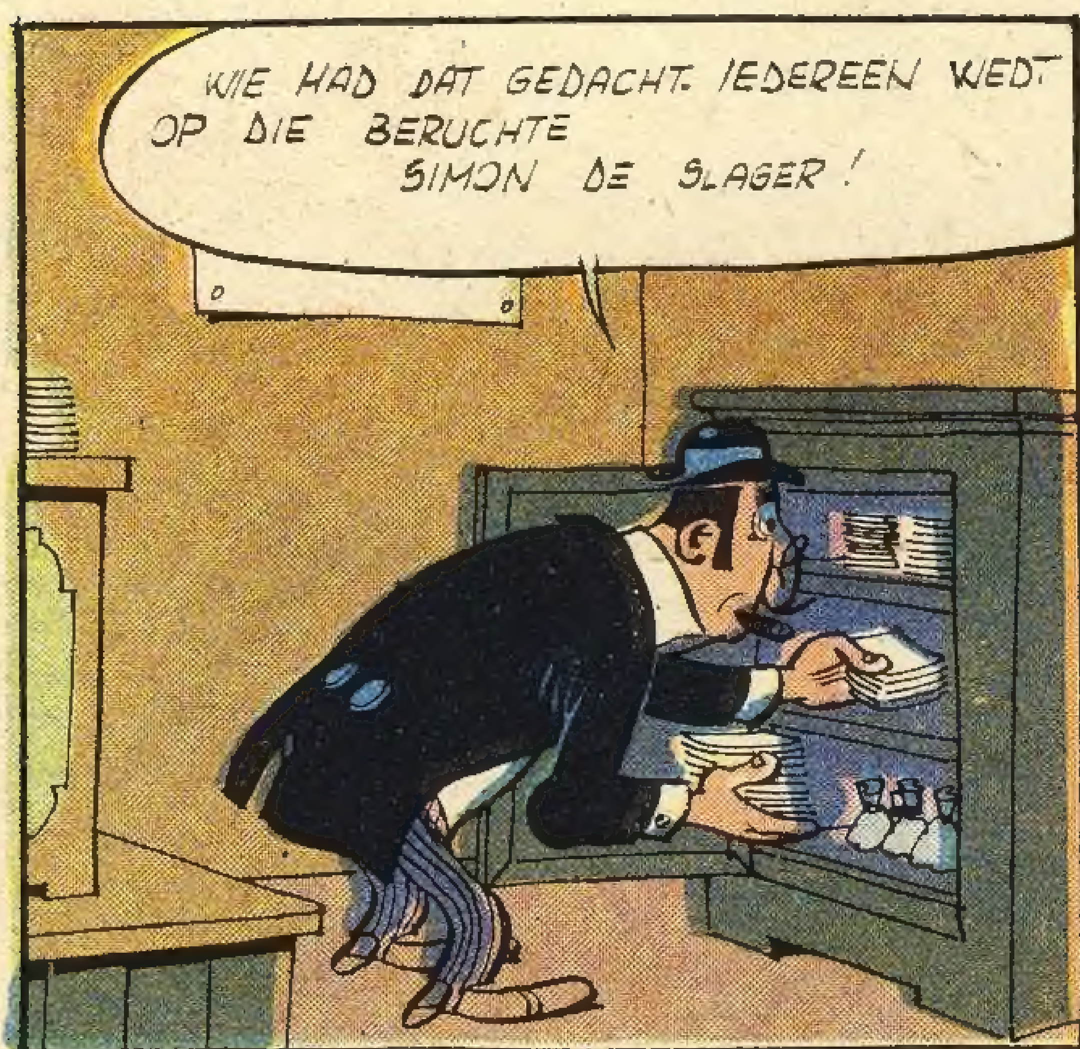

IN PLAATS VAN ZO'N F-FLENSJES TE BAKKEN, HAD JE BETER AAN DE D-DEKENS GEDACHT!
MISSCHIEN! MAAR WACHT EENS...
8-10

U VERGIST ZICH, MIJNHEER DIE FLENSJES KOMEN JUIST VAN PAS! GEEF ME NAALD EN DRAAD!

LUCKY LUKE

JACOB GLIBBERVIS DE BOOKMAKER ACHT HET OGENBLIK GEKOMEN OM "ZAKEN" TE DOEN.

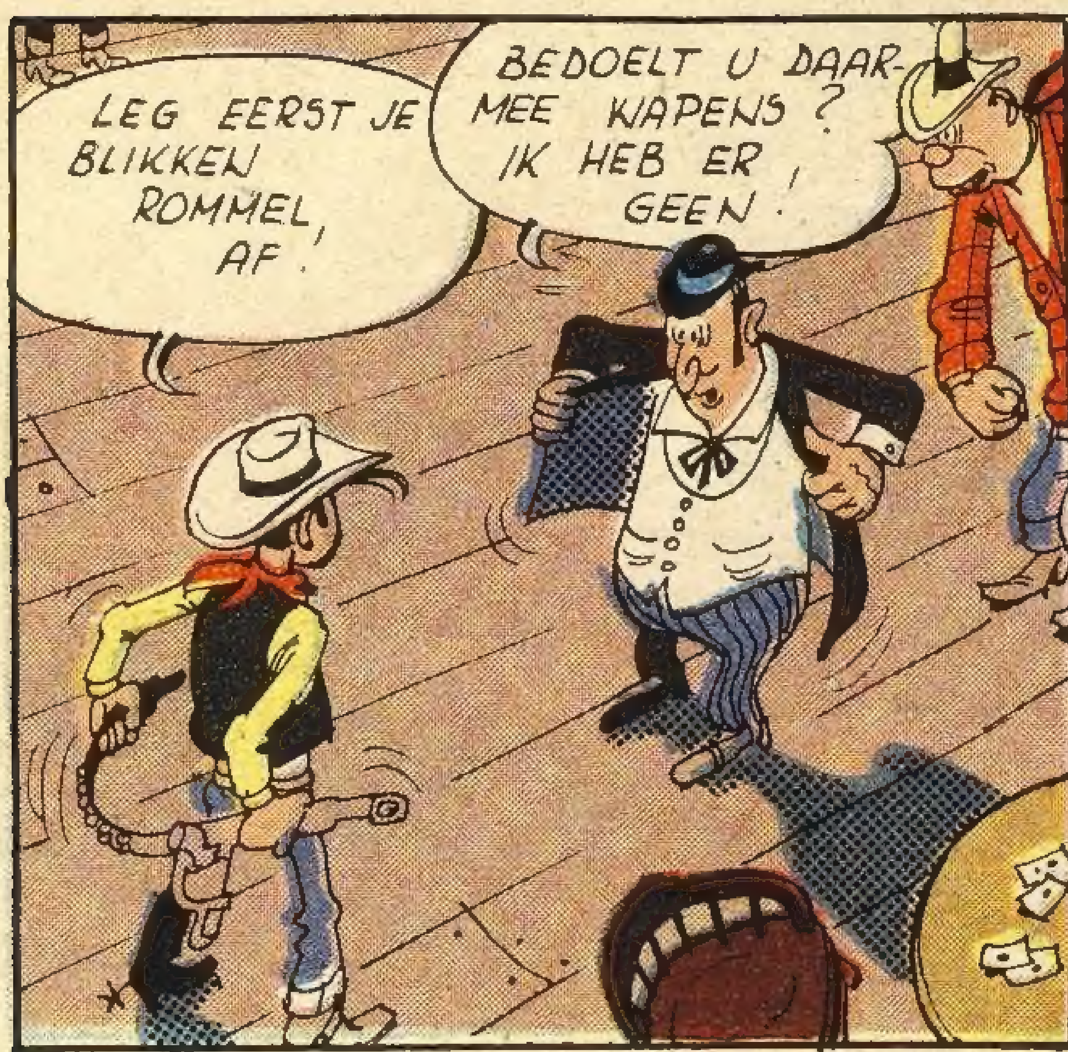

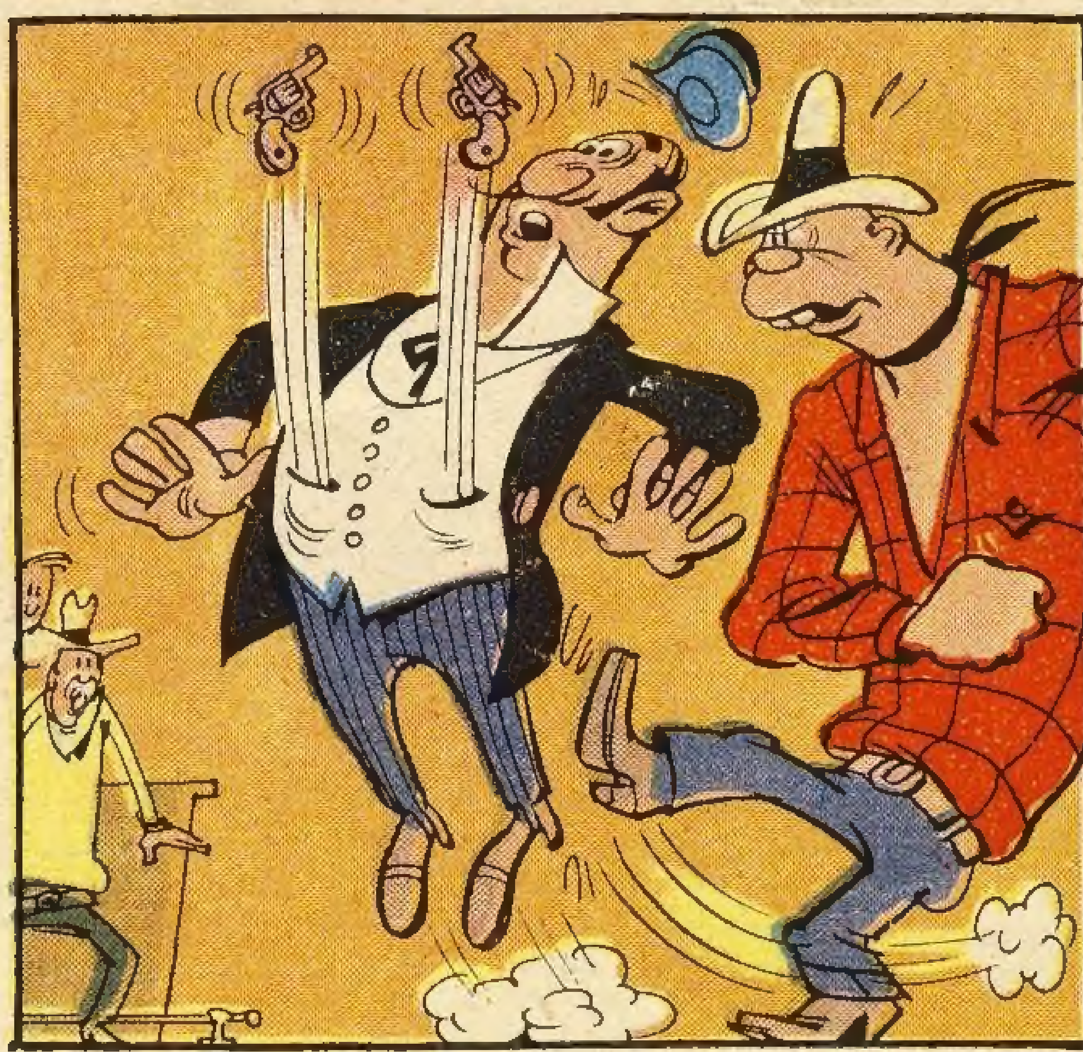

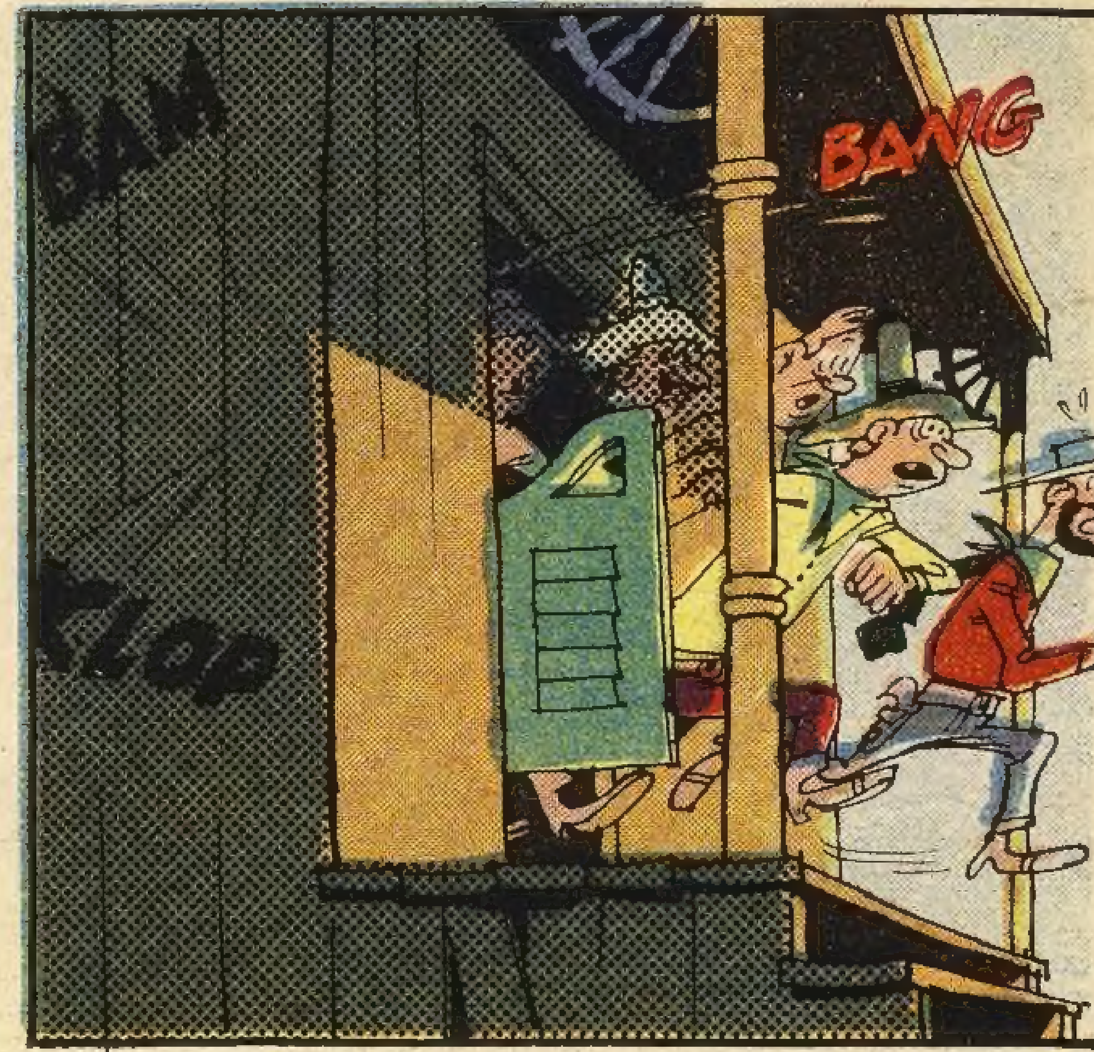

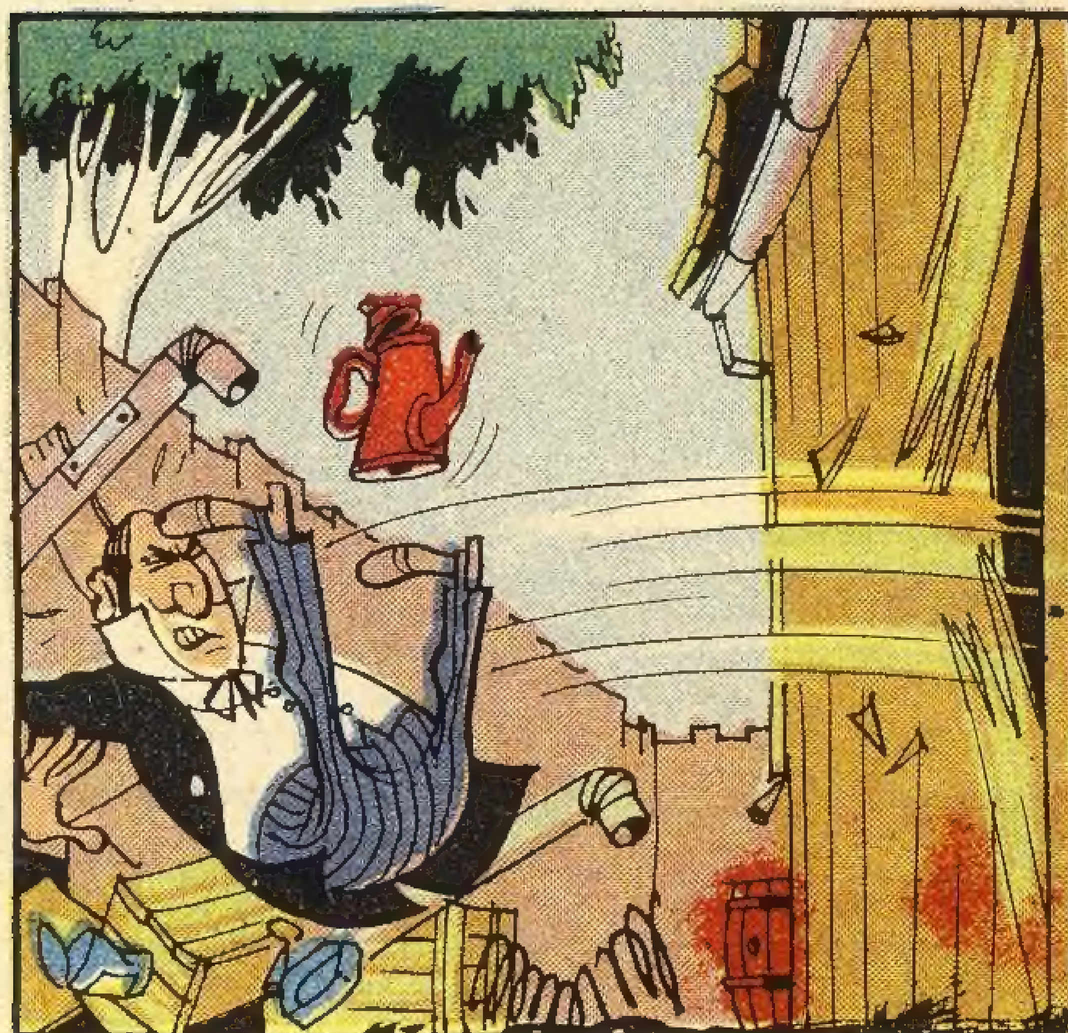

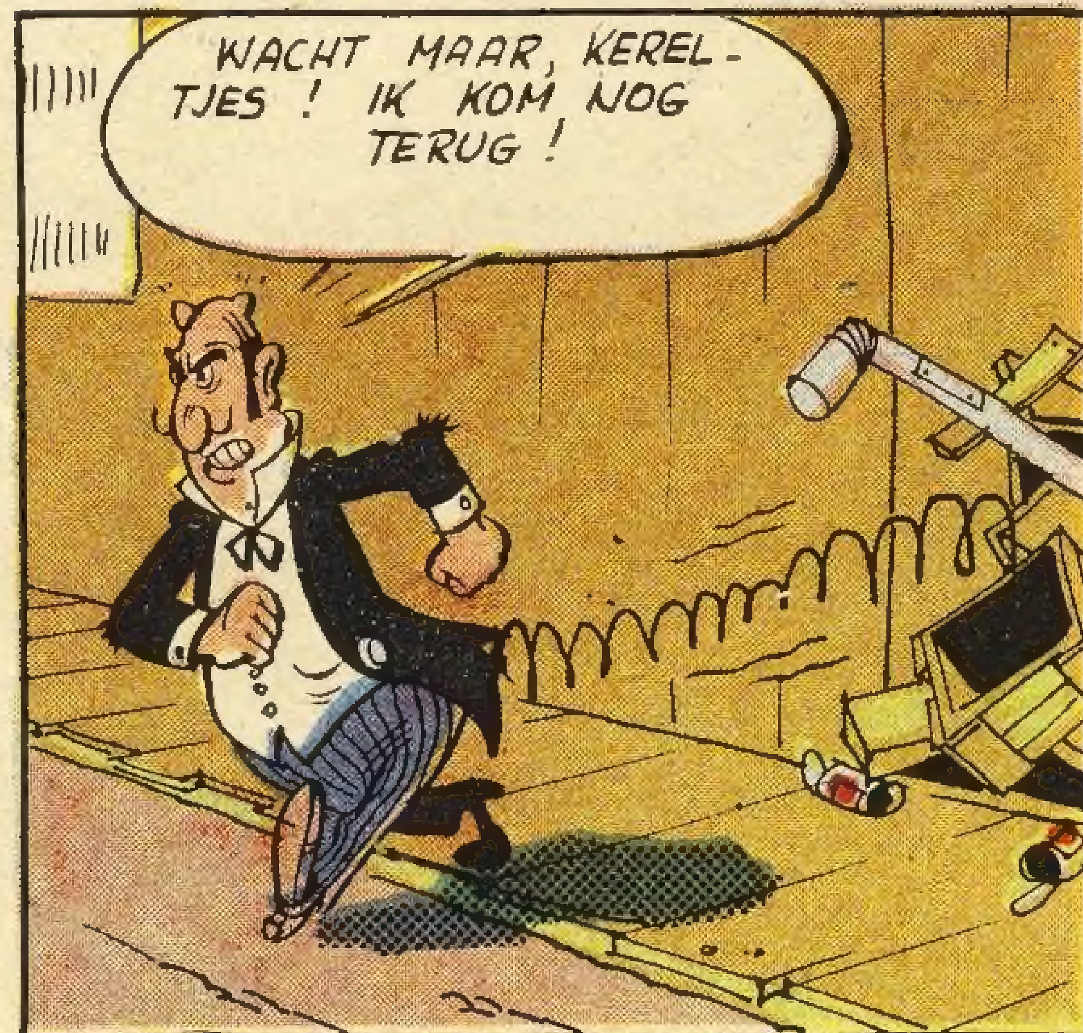

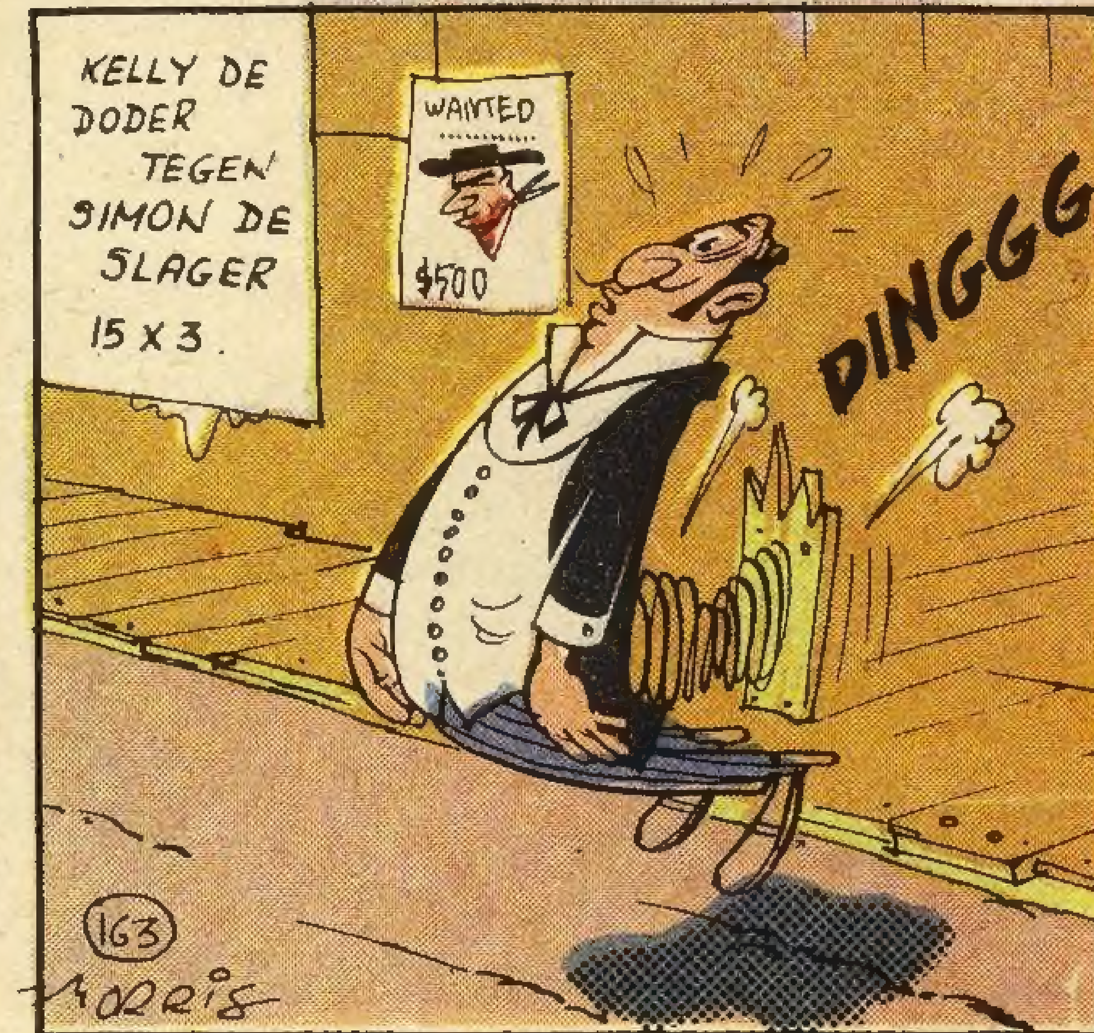

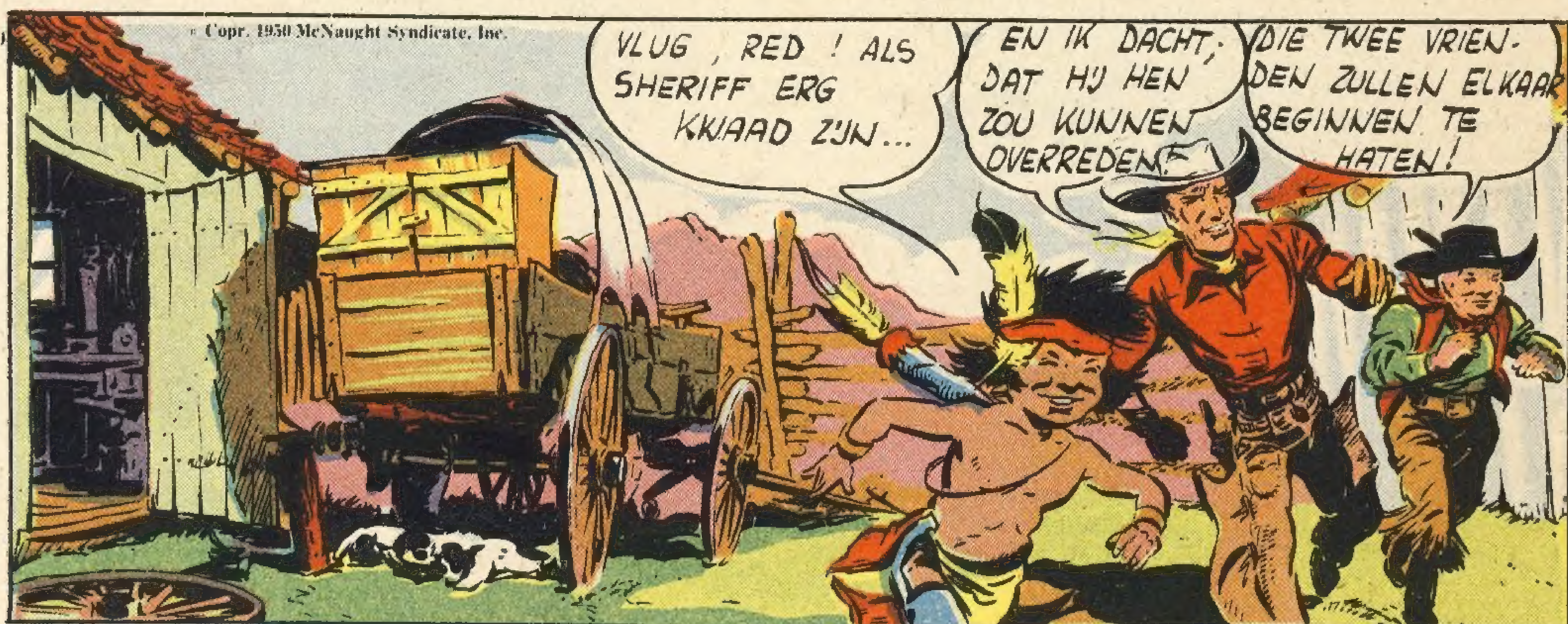

Wie lust een zandkoekje?

Heb je er ooit aan gedacht de aarden gebakjes waarmee je zusje « winkeltje » speelt op te peuzelen? Neen, zeker niet! En daar deed je maar goed aan ook!

Maar wist je dat er volken op de aarde leven, die dat wél doen?

Zo zijn de negers van West Afrika erg belust op deze lekkernij. Maar ook de bewoners van Nieuw-Guinea en het schiereiland Ramschatka (waar ligt dat ook weer?) vinden aarde een heerlijk hapje!

Op Java wordt ook aarde gegeten maar deze wordt eerst flink gewassen en van alle zand en steentjes gezuiverd. Daarna wordt ze tot koekjes gebakken, geroosterd en gezuiverd en het goedje is klaar om verorberd te worden.

Ook in Europa werd er vroeger, in tijden van hongersnood, wel eens aarde gegeten. Dit was het geval tijdens een grote hongersnood die in 1617 in Midden-Duitsland woedde. Grote hoeveelheden « bergmeel » moesten toen de ontbrekende spijzen vervangen.

Voor de rakkers die er graag een « geleerde » naam bij wensen vermelden we nog dat de wetenschappelijke naam voor het aarde-eten « geophagie » (naar de Griekse woorden geaarde en phagein: eten) is en dat de aarde-eters « geophagen » heten.

Piet Kwabbernoot vreest dat jullie aan je moeder nu gaat vragen om aarden koekjes te maken maar Robbedoes beweert dat jullie wel beter weten. En ik wed, dat hij gelijk heeft.

(35)

KORTE SAMENVATTING. — De Grote Baas van de Rode Vleugel en zijn jongens, aan boord van drie observatiejachten, zitten de Maleise Kris achterna. In de Baai van Along, die met talloze eilandjes als bezaaid is, vertraagt de jonk van de Maleise Kris plotseling haar vaart. Sampans met gewapende mannen doemen op.

— Wat zijn dat voor kerels ? Piraten, zou je zeggen !

De eerste sampans waren vlak bij de jonk. Joe zag door zijn verrekijker de Maleise Kris zijn bevelen uitdelen en een mitrailleuse te voorschijn halen, die hij op de aanvallers richtte. Het taktaktak van het wapen ratelde over het water.

Doch de aanvallers waren te talrijk. Van alle kanten werd de jonk nu aangeklampt door de sampans en massa's kleine gele mannetjes hesen zich aan boord en stormden naar de voorplecht, waar de Maleise Kris, ongeveer alleen, achter zijn mitrailleuse lag en zich hardnekkig verdedigde. De achtersteven was in een oogwenk overspoeld door de vloed gele aanvallers en de mitrailleuse zweeg.

— Hebben ze hem vermoord ? vroeg Karel.

— Nee, ze hebben hem gevangen genomen en brengen hem op een van de sampans over.

In de koptelefoon zoemde de stem van de Grote Baas :

— Ten aanval, jongens, ten aanval ! We mogen de Maleise Kris niet voor onze neus laten wegkapen !

De motoren van de jachten loeiden.

— Het toeval kan soms toch gekke streken uithalen, bromde Karel. Die verwenste bandiet en piraat wordt nu zelf aangevallen door de piraten van de Baai van Along. En wij moeten hem uit hun handen redden. « Redden ! »

En toen, als bij toverslag, schoten de sampans uit elkaar, vluchtten in alle richtingen en verdwenen.

Enkele ogenblikken trachtte de Rode Vleugel de sampan te volgen, waarop ze de gevangene hadden overgebracht, doch... was het die sampan wel ? Hadden de piraten, toen ze verrast werden door de komst van de jachten en in allerijl de jonk verlieten, de schurk niet naar een andere sampan overgebracht ?

Ze voelden zich onzeker. Er waren wel een sampan of dertig en niemand had nog kunnen zeggen, op welke boot de Maleise Kris zich bevond.

Intussen begon de jonk zachtjes af te drijven. Tijdens het gevecht had waarschijnlijk iemand een houtvuurtje, waarop de Chinezen rijst aan het koken waren, verstrooid, want weldra begon er op de jonk een dikke rook op te stijgen en enkele ogenblikken later sloegen de vlammen uit het dek en vraten aan het zeil van rijststro.

— Vooruit, jongens, vooruit !

Er waren nog slechts drie sampans te zien. De andere waren verdwenen in de smalle engten, in kleine baaien die ontoegankelijk waren voor de jachten, in grotten, die de zee in sommige eilanden had uitgevreten. De Grote Baas had even goed water kunnen scheppen met een zeef als die kleine, vlugge sampans beetpakpen, die overal wegschoten. Onmogelijk, ze te achtervolgen.

Ontgoocheld maakte Karel rechtsomkeert en stevende terug naar de plaats van het gevecht Heel de jonk stond nu in lichtelaaie en het water in de omgeving flikkerde met rode en gele schijnsels

Weldra zag hij ook het jacht van Henry en Jan terugkomen.

— Wat een pech ! Die kerels zijn tussen de rotsen geglipt en we kunnen hen onmogelijk volgen.

Het jacht van de Grote Baas kwam nu ook aangestevend.

— Die verwenste geeltjes glippen je tussen de vingers als rijstkorrels.

— Wat zullen we doen, Baas ? De eilanden afzoeken ?...

— De eilanden afzoeken ? Dat zou een werk zonder einde worden ! Meer dan duizend eilanden afzoeken, waarvan de meesten tien tot honderd grotten rijk zijn. Hoe zullen we ooit te weten komen, op welk eiland de aanvallers van de jonk verblijf houden ? En wie zegt ons, dat ze, terwijl we het ene eiland afzoeken, niet naar een ander vluchten ? Nee, het zou een hopeloos verstoppertje spelen worden en we zouden er bekaaid afkomen.

» Nee, we zullen ons liever een tijdje rust gunnen, nu de Maleise Kris toch opgeborgen is. We zullen naar Hanoï varen. Daar kunnen we misschien hulp krijgen van de Franse oorlogsmarine. Dan zullen we een grootscheepse onderneming op touw zetten om de Maleise Kris beet te krijgen.

HOOFDSTUK XXXV

DE DIPLOMATIE VAN DE MALEISE KRIS

TOEN de sampans de engte inschoten en de jonk aanvielen, hield de Maleise Kris zich op de voorsteven.

Hij keek rustig naar de naderende bootjes, volgeladen met schreeuwende en woeste benden piraten. Hij zag, dat zijn list uitstekend geslaagd was en hij maakte zich klaar voor de « aanval ».

— Als geen enkele van die lummels het nu maar in z'n hoofd krijgt, dacht hij mijn bevelen in de wind te slaan.

Voor alle zekerheid maakte hij zijn revolver klaar en was op zijn hoede, paraat om elke « lummel », die een gevaar voor hem opleverde, neer te schieten.

Intussen begonnen de Indochinese piraten bloedige vernielingen aan te richten op het dek van de jonk, waar zwarte en rode krissen zich verdedigden met de moed der wanhoop.

Na de lange, ontzenuwende achtervolging van de drie jachten, bracht deze ramp, de overval van de piraten, hen de genadeslag toe. Ze waren volledig de kluts kwijt en niemand van hen bezat nog voldoende tegenwoordigheid van geest om de verdediging te organiseren. Iedereen vocht in het wilde weg tegen de stroom piraten, tot ze bezweken.

Na tien minuten vechten was het dek bedekt met lijken en kreunende stervenden. Sommigen, stevige vechtersbazen, die gewend waren, de dood onder ogen te zien, stierven met het wapen in de vuist. Anderen waren laf en konden zich alleen sterk tonen, als ze de baas waren en nu ze het onderspit moesten delven smeekten ze op hun knieën om genade voor hun klein bestaan. Met één zwaardslag vloog hun hoofd af en een grijnzend hoofd, vertrokken van angst, rolde over het dek.

Intussen had de Maleise Kris de voorplecht slechts zwakjes verdedigd en terwijl de piraten de kapitein, de luitenants en de bemanning vermoordden, was hij naar zijn kleine hut gegaan. Daar sprong een man voor hem, met een revolver in zijn vuist.

Een ogenblik stonden de twee mannen tegenover elkaar met de revolver in aanslag. De piraat vroeg :

— Bent u de Maleise Kris ?

— Dat ben ik.

— Dan moet u zich aan mij overgeven. De Rose Olifant wil het zo.

— Het bewijs ? vroeg de Maleise Kris op korte toon.

De ander haalde uit zijn zak een olifantje te voorschijn, dat in rose ivoor was uitgesneden. Het was een meesterwerkje van knap vakmanschap.

Sangar legde zijn revolver op de tafel en zei met een gedwongen glimlach :

— Ik ben uw gevangene.

Intussen werd op de jonk alarm geslagen. De piraten zagen de drie jachten naderen.

Sangar werd aan dek gebracht. Hij moest over verschillende lijken

Intussen vluchtte de sampan van de Maleise Kris in allerijl.

van zijn getrouwen heenstappen voor hij in een sampan kon springen.

Hij verliet de jonk zonder zelfs een laatste gedachte te wijden aan hen, die hun leven voor hem veil hadden gehad en die, hoewel even grote schurken als hij, hem trouw waren tot in de dood. En toch had hij hen zelf, uit eigen vrije wil, de dood ingestuurd, om zijn eigen hachje te redden. Hij had de aanval van de Rose Olifant uitgelokt en om te voorkomen, dat een van zijn mannen later het afschuwelijke verraad zou ontdekken, had hij met de Rose Olifant afgesproken, dat al zijn volgelingen zouden vermoord worden.

De aanvallen van de Rode Vleugel hadden het uitgestrekte rijk van Sangar trouwens toch langzaam uit elkaar doen vallen en hij vond het beter, dat er voorlopig niet meer over de Maleise Kris gesproken werd. De resten van zijn leger waren een blok aan zijn been. Hij had er zich op een handige wijze van ontdaan en was daarbij op het laatste nippertje kunnen ontsnappen aan zijn achtervolgers. Zolang nog enkele getrouwen bij hem bleven, voelde hij zich kwetsbaar. Het beste bewijs was dat de Grote Baas de jonk gevonden had. Nu hij alleen was, zou het hem niet moeilijk vallen, het uitgestrekte Azië in te vluchten, waar de Rode Vleugel hem nooit zou vinden. Daar kon hij langzamerhand een nieuwe bende oprichten en onder een nieuwe naam zijn vroeger bedrijf voortzetten. De Maleise Kris had afgedaan.

Gelukkig voor eerlijke mensen kan er onder schurken geen vertrouwen, geen echte vriendschap, geen echte band bestaan. Zogauw de belangen uit elkaar lopen, zijn ze bereid, elkaar te verklikken en te verkopen.

De Rode Vleugel was uitgetrokken tegen een reusachtige organisatie, die zich uitstrekte over heel Zuid-Azië, vanaf de Java-Zee tot aan de Filippijnen. En nu was heel die organisatie onder zijn slagen bezweken. Zeker, hier en daar bleven er nog kleine troepjes over, doch ze hadden geen contact meer en waren daarbij hun voornaamste steunpunten kwijt.

Intussen vluchtte de sampan van de Maleise Kris in allerijl. Tien roeiers met blote, zwetende ruggen, spanden al hun krachten in en de stuurman zwenkte zo handig en rakelings langs de klippen, dat Sangar af en toe een koude rilling over zijn rug voelde lopen.

Het bootje gleed door smalle kanaaltjes, door een doolhof van engten en rotsen en verwijderde zich steeds verder van de boten van de Rode Vleugel.

De Maleise Kris keek naar de man die voor hem zat. Het was waarschijnlijk de leider van de troep. Maar kende die man wel de echte reden van de aanval, of dacht hij werkelijk, dat de Maleise Kris een gevangene was?

Sangar kon maar niet besluiten, welke houding hij zou aannemen. Maar welk belang had dat tenslotte? Hij zou weldra op z'n bestemming zijn.

Sangar stak een sigaret op van rijststro en liet peinzend zijn hoofd zinken.

Hij had vroeger nog met de Rose Olifant gehandeld, maar dan als oppermachtig heerser. Het opperhoofd van het genootschap en vooral mandarijn Kong hadden hem met de meeste eerbied ontvangen en hadden zich uiterst dankbaar getoond voor zijn militaire hulp.

Maar nu ging hij naar hen toe als vluchteling. Welke houding zouden ze nu tegenover hem aannemen? Zouden ze zich houden aan de afspraken, die ze gemaakt hadden, toen hij nog in het bezit van al zijn macht was? Of zouden ze de Maleise Kris in de steek laten, nu ze van hem niets meer te verwachten hadden, tenzij last? Of, wat nog erger was, zouden ze hem niet uitleveren aan de Franse overheid? In hun plaats zou Sangar het gedaan hebben en aangezien hij de anderen beoordeelde naar zijn eigen geaardheid, vreesde hij, dat hij niet veel goeds te verwachten had.

Maar van de andere kant was het genootschap van de Rose Olifant geen bende bandieten, maar een politieke groepering, die zich tegen de blanken verzette. Misschien zouden ze zich toch aan de afspraken houden...

Hij schudde zijn hoofd en zijn gedachten gingen nog verder. In de duistere geest van de schurk rezen al nieuwe plannen op. Hij rekende niet alleen op tijdelijke hulp van de Rose Olifant. Hij was van plan, om zich op een of andere manier aan het hoofd van die politieke vereniging te stellen en ze te kneden naar zijn eigen zin. Met andere woorden: hij was van plan, er een nieuwe bandietenbende van te maken met Sangar aan het hoofd.

Alles liet hopen, dat hij zou slagen. Zoals elke geheime sekte was er een zeer strenge tucht. De grote leider, mandarijn Kong was bij geen enkele van zijn volgelingen bekend. Als hij zich in het publiek vertoonde, droeg hij een gele kap, die zijn gezicht bedekte. Zijn bevelen schreef hij met een penseeltje op rijstpapier en die werden aan zijn luitenants doorgegeven. Niemand wist, dat hij de eigenlijke leider was.

Sangar rekende erop, dat hij wel eens alleen zou zijn met Kong en dan zou hij er wel in slagen, zich meester te maken van het bewind... op een of andere manier.

Intussen schoot de sampan verder over het water. Het geronk van de motoren der jachten was niet meer te horen en ook de andere sampans, die deel genomen hadden aan het gevecht, waren verdwenen.

De luitenant wierp een onderzoekende blik in het rond en gaf een kort bevel. De sampan zwenkte en zette koers naar een rotseiland. Een lichtje flikkerde op in Sangars ogen. Hij had het eiland Fai-tsi-Long herkend.

Hij was er al geweest, om mandarijn Kong te ontmoeten en het feit, dat men hem naar de geheimste schuilplaats van de sekte bracht, was voor hem het bewijs, dat ze hun woord zouden houden.

De sampan gleed tussen de klippen. Alle mannen keken scherp uit, tuurden naar de horizon en naar de rotsen. Ze moesten er zeker van zijn, dat niemand hen bespiedde.

Toen de sampan in een kanaaltje gleed, werd ze plots door een sterke stroming gegrepen. Een man in de voorsteven slaakte een schorre kreet. De stuurman gooide het roer om en de sampan ging bijna dwars in het kanaaltje liggen. In de rots was een smalle opening zichtbaar.

De Maleise Kris bukte zich zoals de anderen en de sampan gleed de grot in, rakelings langs de wanden schurend. Daarbinnen was alles pikdonker.

Enkele ogenblikken lang kon de Maleise Kris geen hand voor de ogen zien. Hij hoorde alleen het geklots van het water, dat tegen de wanden der grot opklonk.

Dan laaide plots een toorts op en de rosse schijn danste in de kleine onderaardse baai.

De sampan schuurde over 'n smal, zandig strand. De mannen stapten een voor een uit en vormden een haag van wachten, die zich om Sangar dichtsloot, zogauw hij aan wal kwam.

Sangar keek rond, terwijl ze hem door een doolhof van schaars verlichte gangen leidden.

De zee had hier in de kalkachtige rotsen honderden en honderden jaren lang vreemde, grillige kanalen en gangen uitgevreten. Tientallen zijgangen kwamen uit op de hoofdgang en verloren zich in de duisternis.

Af en toe trok het troepje voorbij een onbeweeglijke wachter. Ze waren gewapend met mitrailletten en de Maleise Kris stelde met voldoening vast, dat de schuilplaats niet alleen uitstekend verborgen was, te midden duizenden eilandjes, maar dat de sekte ook perfect georganiseerd was.

Tenzij iemand verraad pleegde (en de chefs zouden er wel voor waken, dat geen enkel lid een woord te veel losliet!), zou het voor een buitenstaander haast onmogelijk zijn, deze schuilplaats te ontdekken.

Plots ging het ruwe rotspad over in een dik, mals tapijt; de muren waren bedekt met zijden draperieën. Het groepje bleef staan. De luitenant, die de overval geleid had, wenkte de Maleise Kris. Deze volgde hem, aan beide zijden geflankeerd door een bewaker. Voor een reusachtige poort uit massief koper, waarin grijnzende draken en goden in alle mogelijke houdingen waren gedreven stonden ze stil. Midden op de poort bevond zich een kleine rose olifant, uitgesneden in ivoor, het symbool van de sekte.

Binnen klonk een gong. De luitenant deed de poort open en verdween.

Een tijdlang stond de Maleise Kris met zijn bewakers te wachten.

Een vage onrust knaagde in zijn binnenste. Hij kende maar al te goed de « eerlijkheid » van die geheime sekten, om zich helemaal op zijn gemak te voelen.

Eindelijk kwam de luitenant weer te voorschijn en gaf een teken, dat de Maleise Kris binnen mocht. Plotseling stond Sangar heel alleen in een soort tempel.

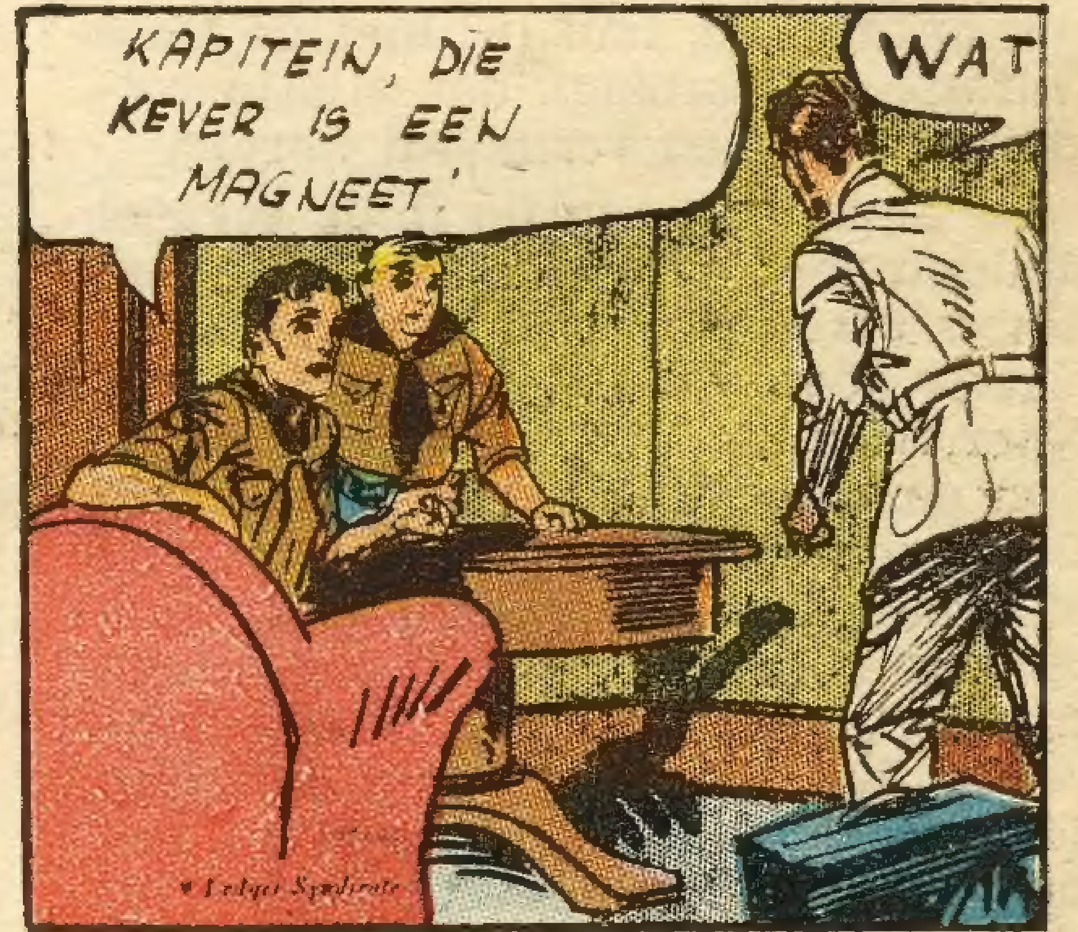
(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

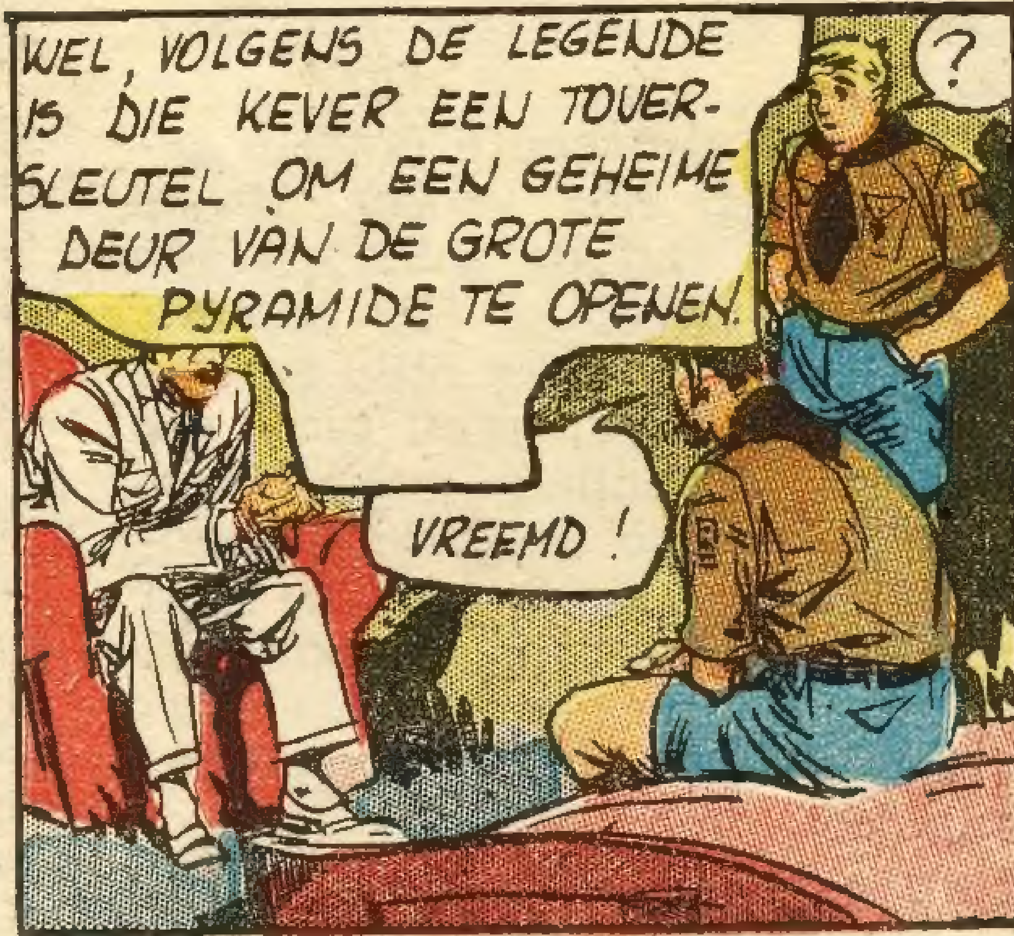

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

SNUFFELTJE VERTELT...

HEBBEN SHERLOCK HOLMES EN Dr WATSON WERKELIJK BESTAAN ?

Deze vraag, JAN ZONDER VREES uit Oostende, zullen velen van ons al gesteld hebben, als zij boeken lazen van de beroemdste detective-romanschrijver Sir Arthur Conan Doyle, die als de moderne schepper van dit genre beschouwd wordt.

In 1859 werd hij te Edimburg geboren uit Engels-Ierse ouders en hij stierf in 1930 te Crowborough. Hij was een tijd lang geneesheer in zijn geboortestad, maar ik geloof, dat hij meer op reis was dan dat hij borst-en-rug beklopte en pillen voorschreef. Vooral Azië en Afrika trokken hem aan — ons ook, niet, rakkers ? Daar moet de man veel geheimzinnigs gezien hebben. Bij zijn terugkeer in zijn vaderland, ging hij aan het schrijven. Zijn eerste romans bleven onopgemerkt, het waren dan ook maar « gewone » romans. Op zekere dag moet hij echter een ingeving der Muzen gekregen hebben. Zij schonken hem de figuur van Sherlock Holmes. Helaas, deze held was slechts een hersenschim die nooit bestaan heeft, evenmin als Dr Watson. Maar hij zal steeds de detective zijn, de man met de valse baarden en snorren, de vele brillen, de schmink, de man met het geruite pak, wie niets ontgaat, die met zijn vergrootglas en wat sigarenas een verloren boordenknoopje opspoort en dan alles oplost.

Wisten jullie, dat zijn Sherlock Holmes serie negen en twintig delen bevat met wel veertig verhalen, bijna allen even spannend als origineel en vernuftig in elkaar gezet ? De mysterieuze geesten, die de arme man had opgeroepen, werden hem echter te machtig. Na de vorige wereldoorlog gleed hij af naar het... spiritisme, een leer, die hij in zijn latere werken propageert. Dat is dus geen kost voor ons.

MAAR... WIE KWAM ER TOE, KLEDEREN TE MAKEN ?

De geschiedenis van de kleding, WITTE AREND uit Beerse, is verbazend interessant. Het is de geschiedenis van het mensdom en zijn beschaving. Maar jij vraagt me enkel de aanvang. Welnu, Eva maakte het eerste mantelpak. Jij weet, dat ze daarvoor een vijgenblad gebruikte. En dit moet ons niet verwonderen ! Wij stellen ons een vijgenblad veel te klein voor. In werkelijkheid is dat zo'n stuk wijdvertakt eiland, waar jij je zeker kunt inwikkelen. Veel groter dan het grootste rabarberblad, en dat wil wat zeggen ! Een groot vijgenblad natuurlijk... Ik beschik jammer genoeg niet over een modejournaal uit die tijd en ik kan je dus niet zeggen of het een jasje met « een platstuk » was en een rokje met plooien ! Adam maakte uit dezelfde coupon een geklede jas...

Daar in het Oosten, waar tussen Tigris en Eufraat, eens de wieg van het mensdom moet gestaan hebben, is het overigens warm genoeg om het zonder kleren te stellen.

Maar de eerste mensenkinderen verhuisden ook naar plaatsen waar het kouder was : toen kwam het bont in de mode ! En wij kunnen ons geen mens uit het stenen tijdperk voorstellen zonder knots en dierenhuid : tot op deze dag bleven beiden in voege : de dierenhuid werd een « zilvervos » — en welke dame gaat er nog uit zonder « vos » of « renard », zelfs in 't hartje van de zomer ? — en de knots... een lippenstift.

Toen moet men op zekere dag de kunst hebben uitgevonden om draad te vervaardigen uit dierenhaar (wol, enz...) : het spinnewiel. En die draden begon men dooreen te vlechten : het weven werd « schering » en « inslag ». Maar ook voor deze uitvindingen, die in het oeroud en donker verleden liggen, bestaan geen data. Een feit is, dat alle volkeren over heel de wereld in hun primitieve staat konden weven en... naaien. Hier hadden ze echter een naald voor nodig. En de eerste naalden, WILLY VOSS uit Kessel-Loo, waren... beenderen en visgraten. Ook heeft men houten naalden teruggevonden. Er is een tijd geweest, dat naalden en spelden meer dan hun gewicht in goud waard waren. Een doosje naalden of spelden gold toen als een vorstelijk geschenk !

WAT MOET JE DOEN OM MILITAIR OF KOLONIST TE WORDEN?

Regelmatig ontvang ik briefjes van rakkers, die mij over het een of het andere beroep uitleg vragen. Welnu, rakkers, het antwoord op deze vragen is meestal zo uitgebreid, dat ik er niet aan denken kan, ze in onze rubriek te behandelen. Ik zou mij in jullie geval eerst en vooral tot mijn leraars wenden : die kennen de adressen van de bureaux voor beroepskeuze en daar kom je bij specialisten terecht, die je alle verdere inlichtingen kunnen verschaffen.

Maar wie klopt daar op mijn schouder ? Je hebt het al geraden... 't Is Sjarel de Zetter, die mijn « papiertje » komt vragen. Gedaan dus voor vandaag. Dag, rakkers, en... **Met Robbedoes vooruit en vooraan !**

Je trouwe aartsrakker,

SNUFFELTJE.

K. L. M. en Sabena-vloot

In deze bijdrage geven we, aan de hand van gegevens van K. L. M. en Sabena, en gegevens uit eigen verzameling, een overzicht van wat de beide maatschappijen zoal aan vliegtuigen in dienst hebben. We doen de opgave per type, met daarachter opgave van aantal, registratie en eventueel naam per maatschappij.

Lockheed Constellation L.049. — K. L. M.: 1. PH-TAV « Venlo ». — Sabena : geen.

Lockheer Constellation L.749. — K. L. M.: 15. PH-TDB « Walcheren ». PH-TDC « Curaçao ». PH-TDD « Delft ». PH-TDE « Eindhoven ». PH-TDG « Gouda ». PH-TDH « Holland ». PH-TDI « Enschede ». PH-TDK « Amsterdam. PH-TDN « Vlaardingen ». PH-TDO « Maastricht ». PH-TEP « Pontianak ». PH-TES « Soerabaja ». PH-TET « Tilburg ». PH-TDP « Rotterdam ». PH-TFD « Arnhem ». Voorts zijn nog twee toestellen van dit type, welke in Juli en Augustus zullen afgeleverd worden. — Sabena : Geen.

Douglas DC6. — K. L. M. : 7. PH-TPB « Prins Bernhard ». PH-TPI « Prinses Irene ». PH-TPJ « Koningin Juliana ». PH-TPM « Prinses Marijke ». PH-TPT « Prinses Beatrix ». PH-TPW « Prinses Wilhelmina ». PH-TPP « Prinses Margriet ». — Sabena : 3. OO-AWA. OO-AWB. OO-AWC plus 1 in bestelling, die bij het verschijnen van dit artikel wellicht reeds afgeleverd is.

Convair 240 Liner. — K. L. M. : 12. PH-TEA « Adriaen van Ostade ». PH-TEB « Rembrandt van Rijn ». PH-TEC « Albert Cuyp ». PH-TED « Gerard Terborch ». PH-TEE « Jan Steen ». PH-TEF « Frans Hals ». PH-TEG « Jan van Goyen ». PH-TEH « Pieter de Hoogh ». PH-TEI « Paulus Potter ». PH-TEK « Johannes Vermeer ». PH-TEL « Jacob van Ruysdael ». PH-TEM « Meindert Hobbema ». — Sabena : 6. OO-AWO. OO-AWP. OO-AWQ. OO-AWR. OO-AWS. OO-AWT.

Douglas DC4. — K. L. M. : In Nederland : 1. PH-TCE « Edam ». In West-Indië : 3. PJ-TAP « Paramaribo ». PJ-TAS « Schiedam ». PJ-TAT « Twente ». — Sabena : 7. OO-CBD. OO-CBF. OO-CBH. OO-CBI. OO-CBP. OO-CBQ. OO-CBR.

Douglas C-54. — K. L. M. : In Nederland : C-54a : 1. PH-TLW « Overloon ». In West-Indië : C-54a : 1 PJ-ALK « Kralendijk ». C-54b : 4. PH-TDL « Groningen ». PH-TEY « Limburg ». PH-TDM « Aalsmeer ». PH-TEZ « Zeeland ». — Sabena : 1. OO-CBS.

Douglas C-47a3. — K. L. M. : In Nederland : 18. PH-TAY. PH-TAZ. PH-TBI. PH-TBM. PH-TBP. PH-TBY. PH-TBZ. PH-TCB. PH-TCI. PH-TCL. PH-TCS. PH-TCT. PH-TCU. PH-TCY. PH-TDU. PH-TDV. PH-TDW. PH-TDZ. In West-Indië : 7 : PJ-ALA « Ala Blanca ». PJ-ALB « Blauwduif ». PJALC « Chuchubi ». PJ-ALD « Dekla ». PJ-ALP « Philipsburg ». PJ-ALE (Ezeltje) Vrachtvliegtuig. PJ-ALH Fotovliegtuig. — Sabena 7. OO-AUW. OO-AWF. OO-AWJ. OO-AWK. OO-AWL. OO-AWM. OO-UBT.

Douglas C-47b. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 1. OO-CBN.

Auster. — K. L. M. : 1. PH-OTO, fotovliegtuig. — Sabena : 1. OO-ABN.

Douglas DC3. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 14. OO-AUL. OO-AUM. OO-AUN. OO-AUO. OO-AUP. OO-AUV. OO-AUX. OO-AUZ. OO-AUY. OO-AWG. OO-CBA. OO-CBB. OO-CBC. OO-UBJ.

De Havilland D. H. 104 « Dove ». — K. L. M. : Geen. — Sabena : 5. OO-AWE. OO-CBM. OO-CFC. OO-CFD. OO-CFE.

Lockheed Lodestar. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 1. OO-CAO.

De Havilland D. H. 82 Tiger Moth. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 2. OO-CCS. OO-CCT.

Caudron Goeland. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 3. OO-CEA. OO-CEB. OO-CEC.

Avro XIX. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 2. OO-CFA. OO-CFB.

De Havilland D. H. 84. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 1. OO-CFI.

Piper Cub. — K. L. M. : Geen. — Sabena : 2. OO-EAB. OO-EAE.

Wanneer we dit overzicht even nader bekijken, dan komen we tot de vaststelling, dat de beide maatschappijen, tezamen, 18 verschillende vliegtuigen-typen in dienst hebben. Hiervan zijn er negen tweemotorige, 6 viermotorige en drie éénmotorige. Sabena heeft de grootste variatie in dienst n. l. 15 typen tegen K. L. M. 9 typen. De Nederlandse maatschappij daarentegen heeft meer toestellen dan de Belgische en wel 73 tegen 57. Ook zien we, dat K. L. M. haar vliegtuigen namen geeft, terwijl de Sabena dit niet doet. Dit was trouwens voor de oorlog ook het geval. Weliswaar hebben enkele Sabena-machines eens een naam gedragen, o. a. de « Leopold Roger », maar dit was meer uitzondering dan regel. Geen enkele na-oorlogse machine der Sabena draagt een naam. Dit is wellicht een uitzondering, daar de meeste maatschappijen hun vliegtuigen een naam geven.

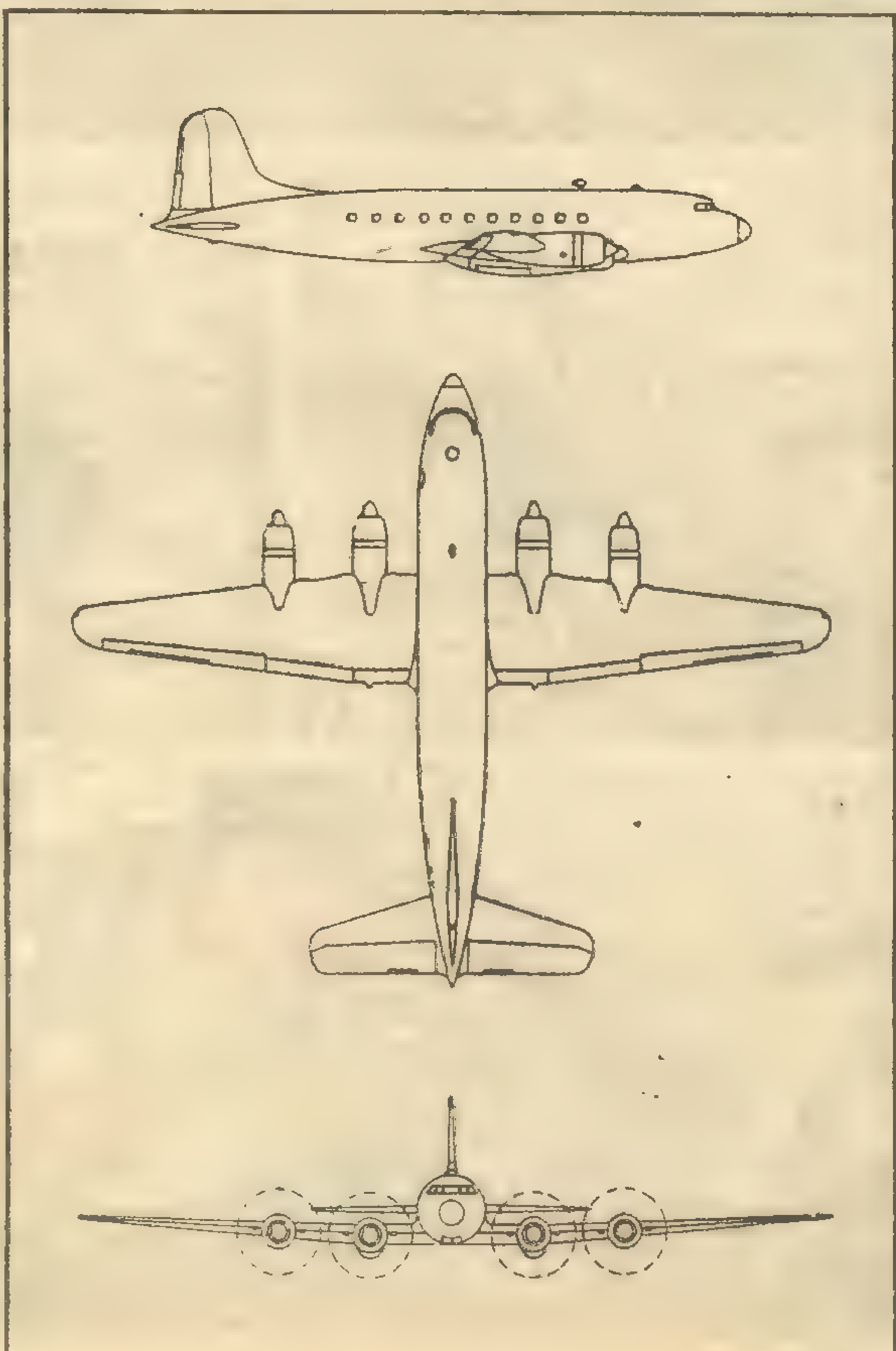
Vlieger BOB.

ONS MAATSCHETSEN-HOEKJE

Handley Page Hermes 4

Van dit type werden er door B. O. A. C. 25 machines besteld. Het is uitgerust met vier Bristol Hercules 763-motoren. - Spanw. 34,44 m. Lengte 29,51 m. Totaal gewicht 37.200 Kgr. Kruissnelheid 454 Km.-u. Kan ingericht worden voor 40 tot 70 passagiers.

(Maatschets Copyright Aeronautics.)

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je . Robbedoes, Ommeganckstraat 21. Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen) De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen

ABONNEMENT

van 20 Juli tot einde September :

VOOR NEDERLAND : Fl. 2.75.

VOOR BELGIE : Fr. 44.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom , voor België Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes » Ommeganckstraat 21. Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

De Zwarte Draak

Mo ontdekt de verhakkelde lichamen van de door de buffels gespletste Jappen. Er zijn nog een paar overlevenden.

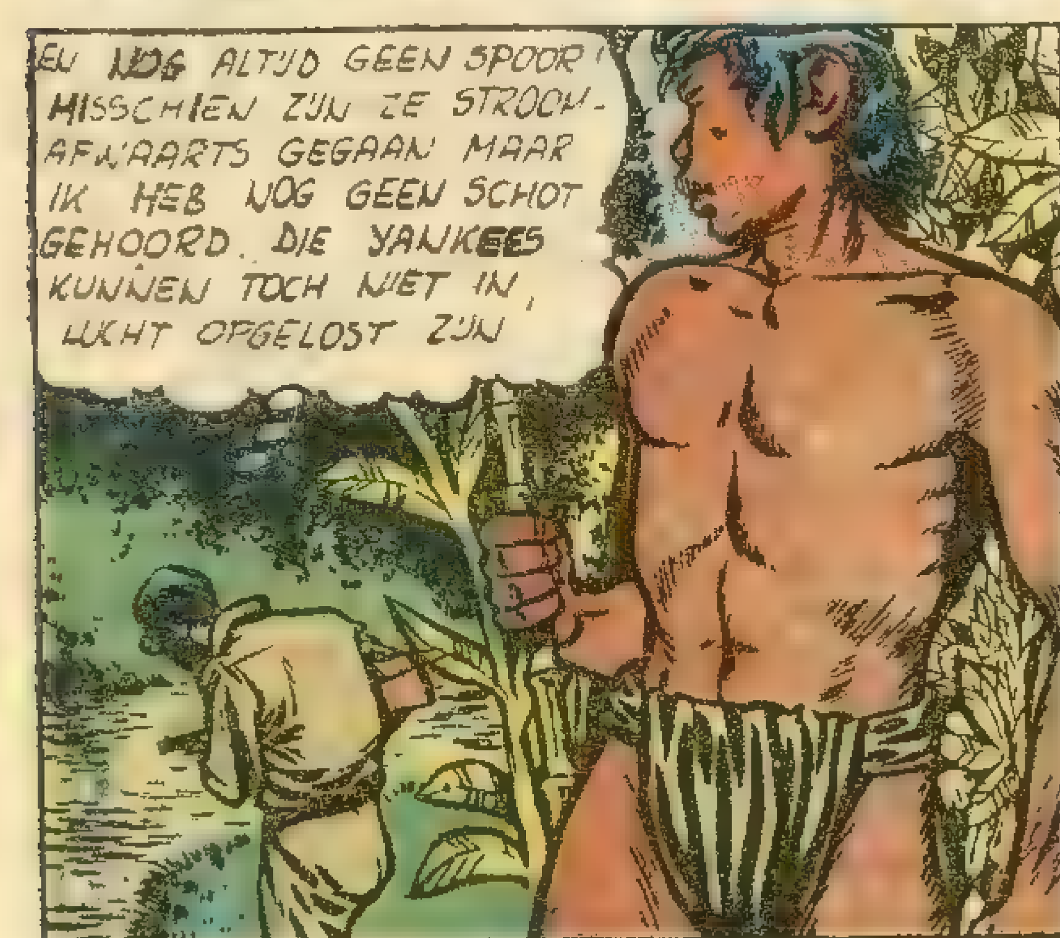

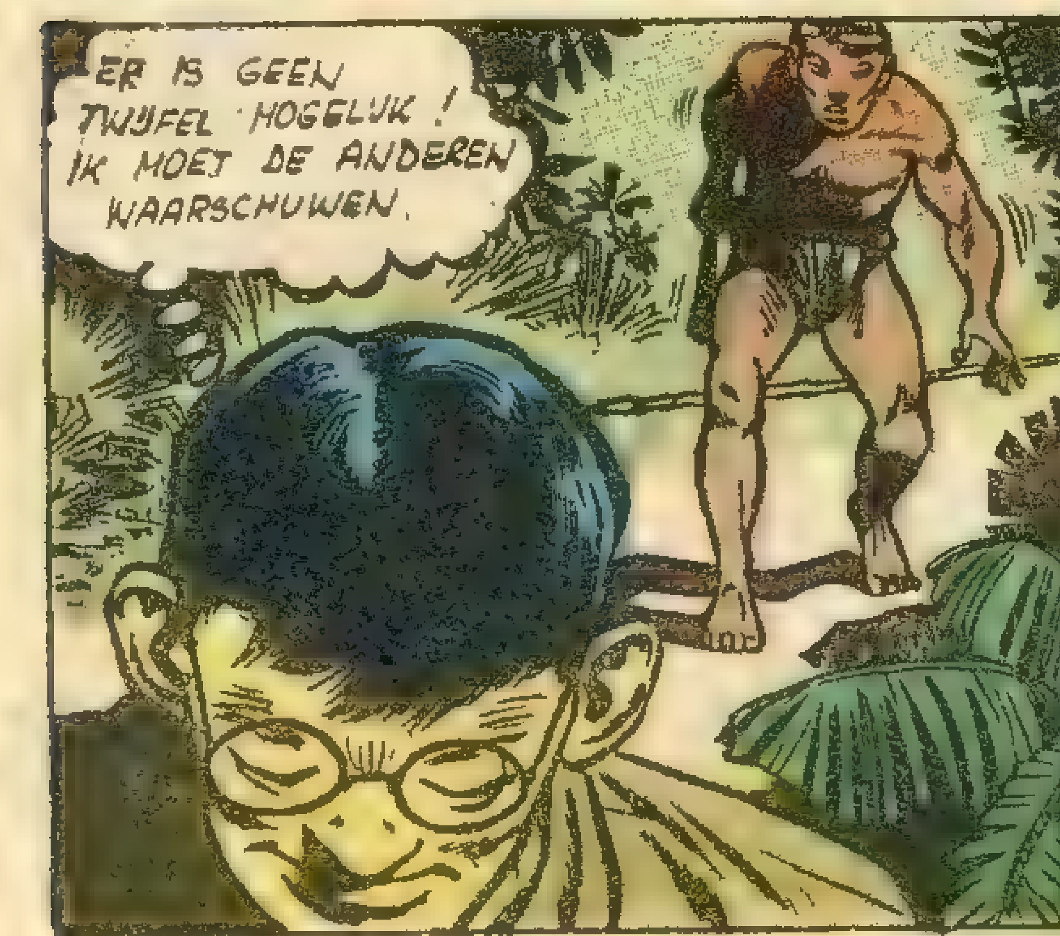

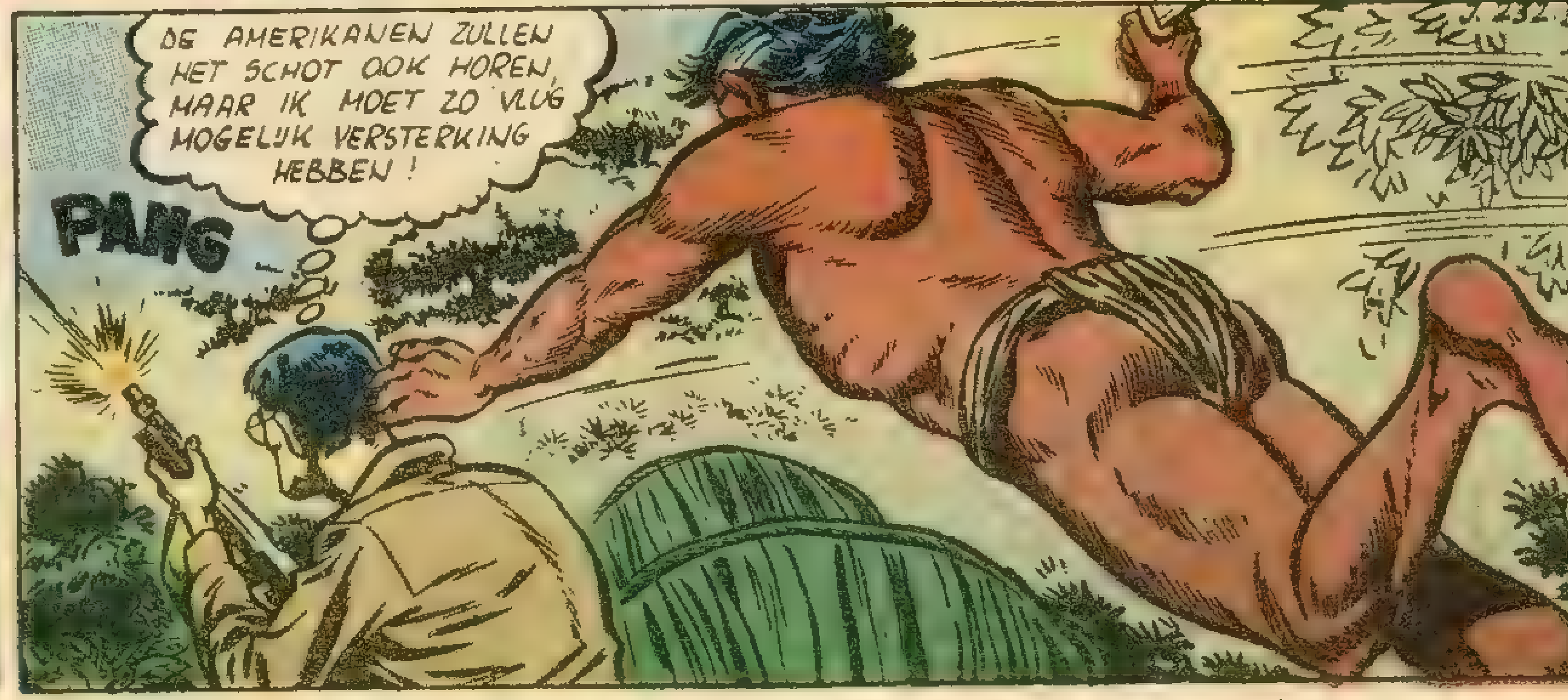

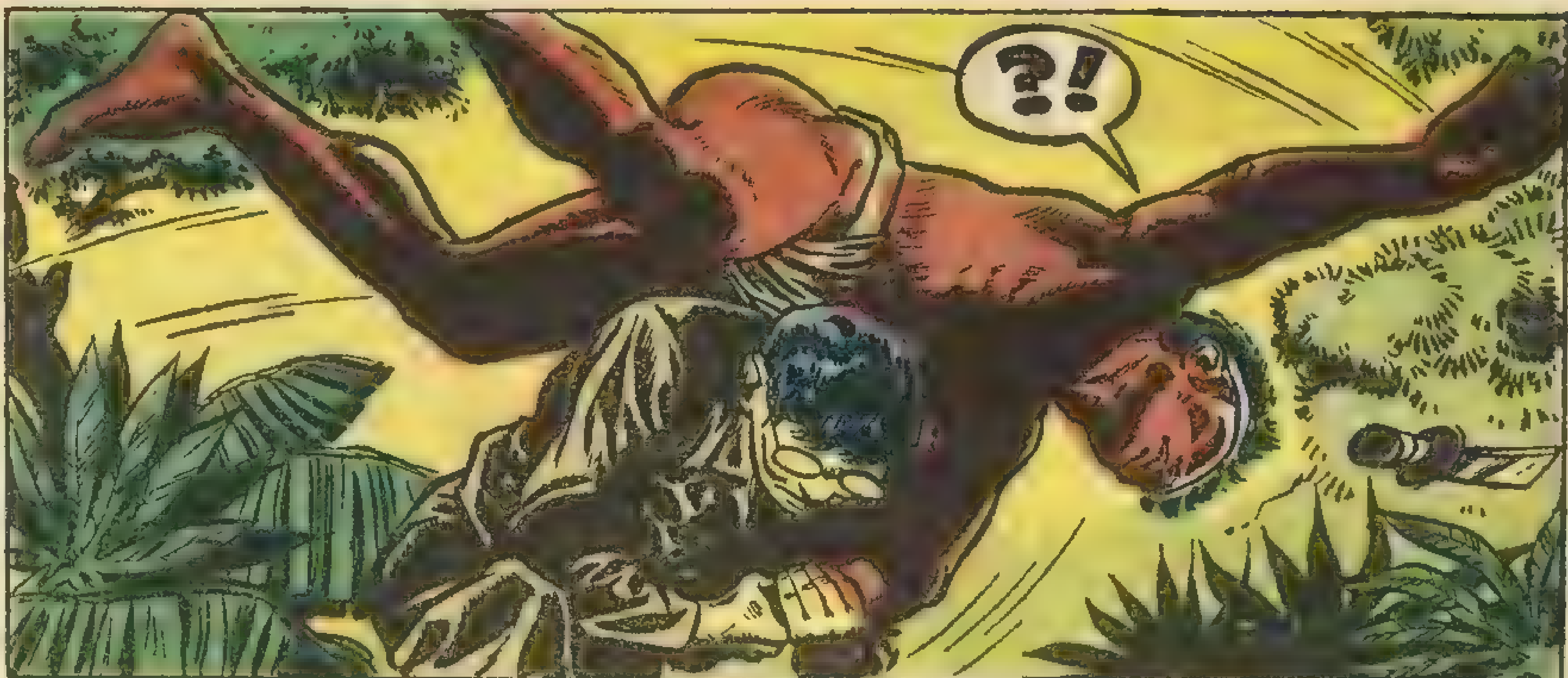

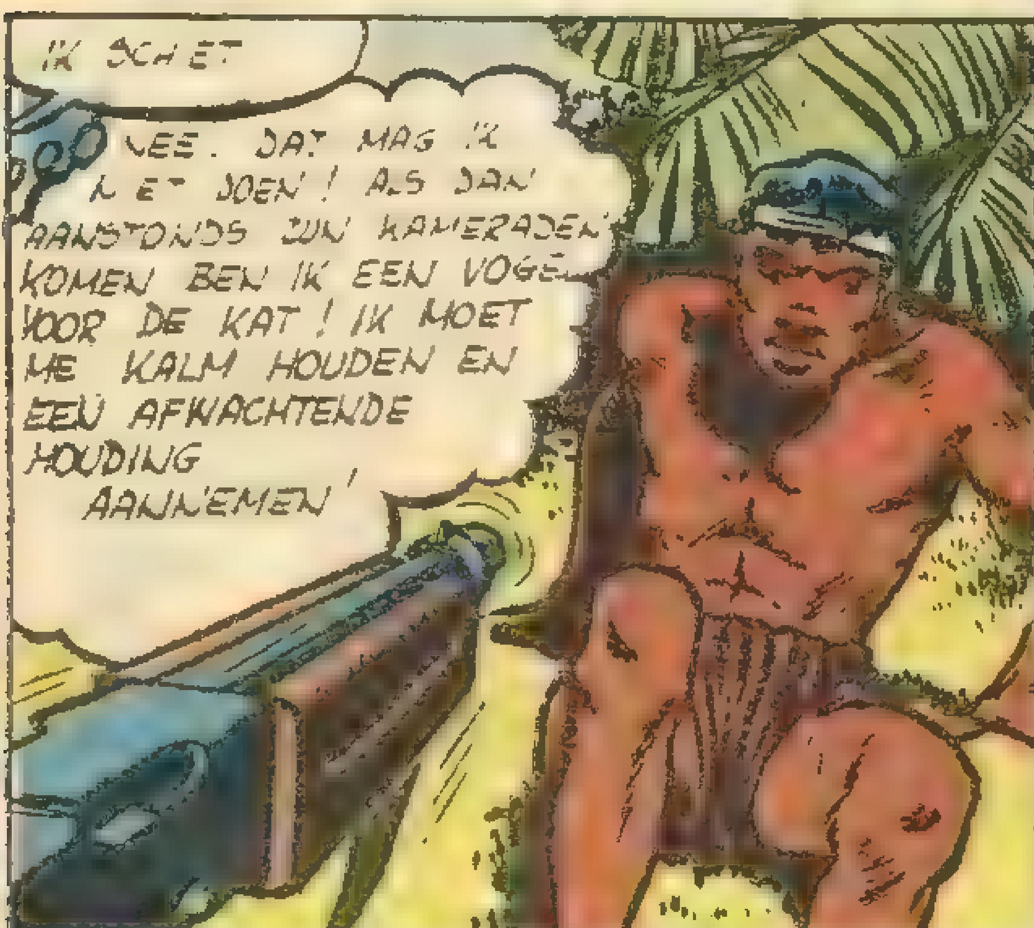

!

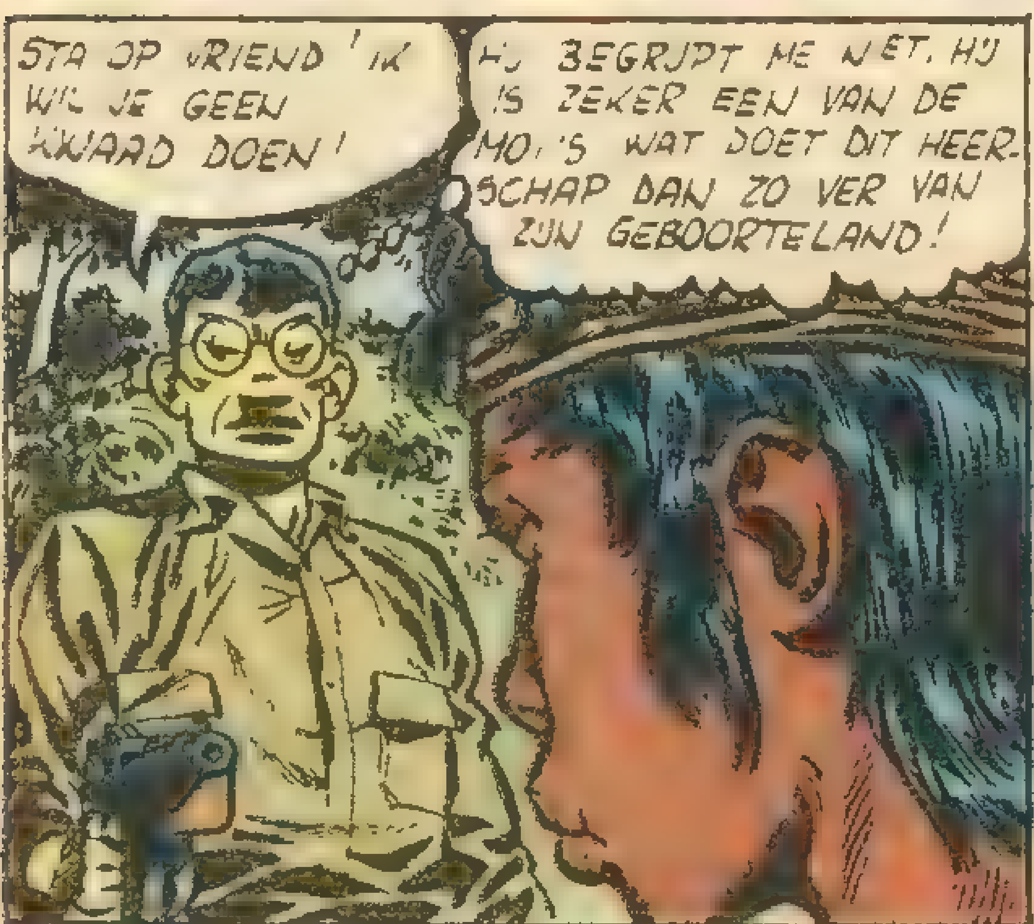

?!

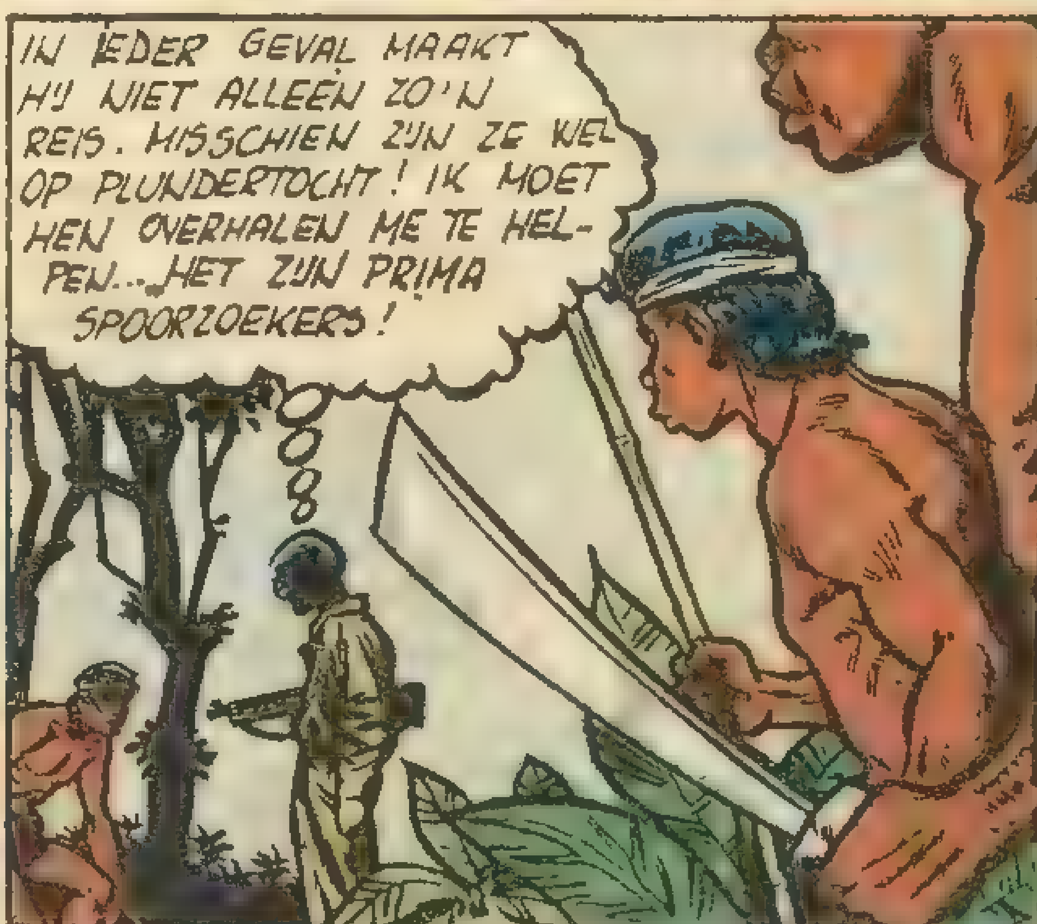

EEEEEEEEK!!
BIJ BOEDDHA EEN INBOORLING HIJ HEEFT IN EDER GEVAL GEEN NOTIE VAN JIU-JITSU!

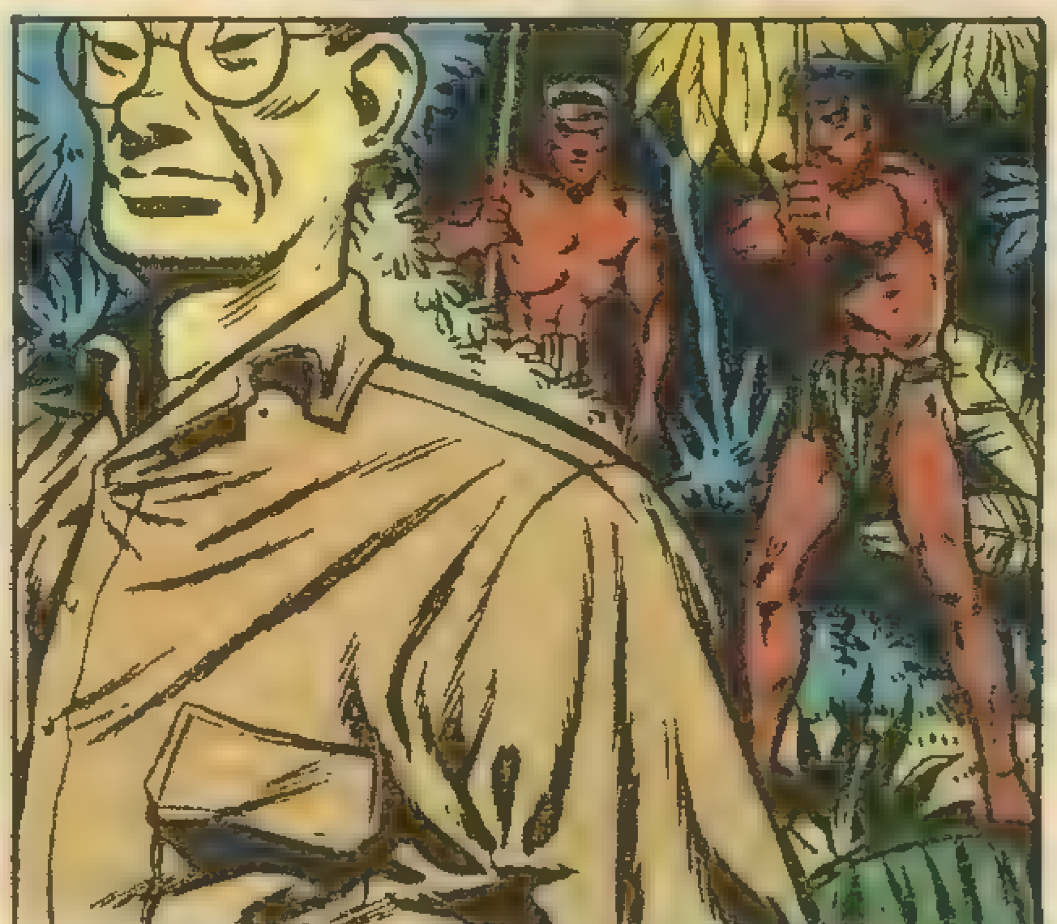

HA! JE ROEPT JE KAMERADEN! WACHT! IK ZAL JE LEREN ROEPEN!

IK SCHIET
NEE. DAT MAG IK NIET DOEN! ALS DAN AANSTONDS ZIJN KAMERADEN KOMEN BEN IK EEN VOGEL VOOR DE KAT! IK MOET ME KALM HOUDEN EN EEN AFWACHTENDE HOUDING AANNEMEN!

INTUSSEN...
HEB JE HET GEHOORD? EEN SCHOT!
EN DICHTBIJ OOK! HEBBEN DIE DROMMELSE GELEN ONS NU AL IN GEHAALD?
DUS STAAN WE TENSLOTTE EVEN VER!
VOORUIT, JONGENS! WE MOETEN NIET OP HEN WACHTEN, MAAR WAAROM EN OP WIE HEBBEN ZIJ GESCHOTEN? ZE WETEN TOCH OOK DAT WE NU GEWAARSCHUWD ZIJN

STA OP VRIEND! IK WIL JE GEEN KWAAD DOEN!
HIJ BEGRIJPT ME NIET. HIJ IS ZEKER EEN VAN DE MOI'S WAT DOET DIT HEERSCHAP DAN ZO VER VAN ZIJN GEBOORTELAND!

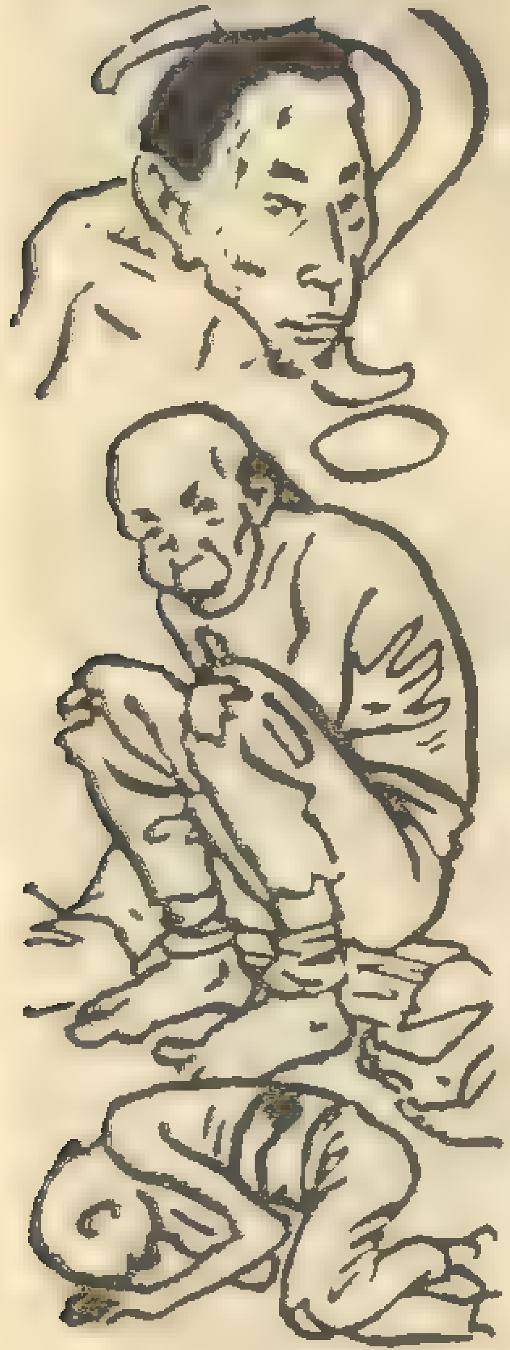

IN IEDER GEVAL MAAKT HIJ NIET ALLEEN ZO'N REIS. MISSCHIEN ZIJN ZE WEL OP PLUNDERTOCHT! IK MOET HEN OVERHALEN ME TE HELPEN... HET ZIJN PRIMA SPOORZOEKERS!

DROMMELS!
DZZZZ

ALS ZE MAAR EVEN NAAR ME WILLEN LUISTEREN KOM IK ER MISSCHIEN NOG UIT! ANDERS BEN IK VOOR DE HAAIEN!

IS CHINA TOCH ANDERS DAN WE DENKEN?

ALS we aan China denken of erover horen spreken, gaat het altijd over rampen. China is een ongelukkig en veelbeproefd rijk. Er golft burgeroorlog op burgeroorlog over het land, de mensen sterven er van honger. Kortom, het leven is er een hel De rijken buiten er de armen uit, de regering is er corrupt en de mensen zijn er wreed.

Zo hoor je ongeveer altijd over China spreken.

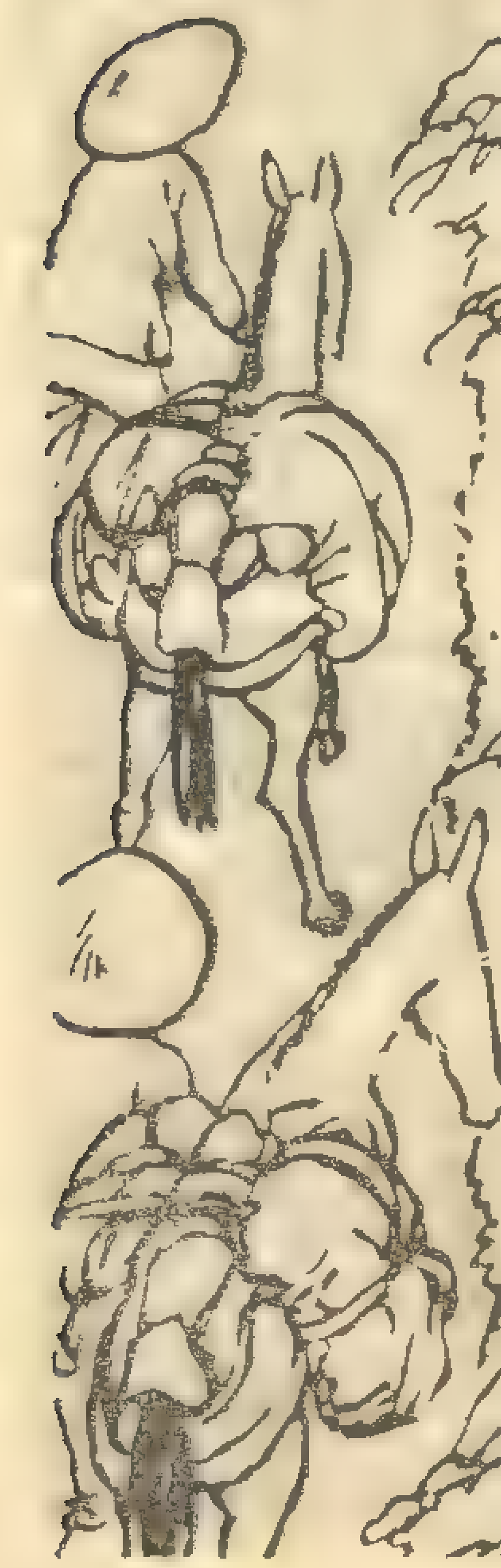
Laten wij nu eens zien, of dit somber beeld van het gele ras ook juist is. Is China nu werkelijk zo ongelukkig, als we overal lezen ?...

Laten we beginnen met te zeggen, dat boek en krant kunnen overdrijven en wij, westerlingen, veel te gauw generaliseren. In ieder geval : China kunnen we ook anders zien. We nemen lukraak enkele voorbeelden.

Het voedselprobleem.

In China is er veel en goed eten. De Chinezen zijn overigens de meest verwende lekkerbekken van heel de wereld. En onmiddellijk valt het op : het voedselprobleem is er eerder een vervoerprobleem dan wat anders ! Alles is in China in overvloed te vinden, maar er zijn helaas geen goede wegen en geen middelen van vervoer. Zo kunnen de natuurlijke rijkdommen van het land onmogelijk goed verdeeld worden. Het is toch al te gek, dat het voor de Chinezen gemakkelijker en goedkoper is, graan uit Amerika te importeren, dan het door muilezels en dragers vanuit het binnenland te laten aanvoeren.

Zo wordt het in China op ontstellende wijze duidelijk, dat het, om mensen voor de hongerdood te behoeden, niet voldoende is, voedsel te verbouwen. Dat voedsel moet ook vervoerd en verdeeld kunnen worden. Nu betekent het ontbreken van vervoersmogelijkheden telkens een ramp. Als een streek door de oorlog is afgesneden en de voorraden zijn uitgeput, is dit tevens hongersnood voor heel een bevolking.

Hoe is het daarbij nog mogelijk, dat China een handelsland bij uitstek is, waar ieder dorp nog een levendige markthandel kent ! Onze markten en onze warenhuizen zijn daarbij vergeleken maar stil en flauw...

Op deze markten zijn, tot in het afgelegenste dorp toe, alle artikelen te vinden om ook het meest verwende gehemelte tevreden te stellen : meloenen, waarvan vorm, kleur en smaak verschillen tot in het oneindige, allerlei soorten gedroogd of gerookt vlees, kaas en groenten, gebak vis en gevogelte, schaal- en schelpdieren...

En voor alles het heerlijke Chinese brood, dat iemand echt doet watertanden ! Het is korstloos bruingebakken in de olie, of geroosterd of gestoomd. Het wordt doorbakken met vermicelli, met boontjes of gelardeerd met pittig varkensvlees of spek in dobbelsteentjes gesneden of met dadels, die in caramelstroop zijn fijngewreven...

Nee, over het eten hoeven de Chinezen niet te klagen.

Het landbouwbedrijf.

Vaak hoort men beweren, dat alle land in China in handen is van grootgrondbezitters, die hun pachters uitzuigen. Feit is, dat er slechts weinig boeren zijn, die meer dan 200 Ha. land bezitten. Het gemiddelde voor een landbouwbedrijf bedraagt slechts 2 Ha. Als de boer sterft, wordt zijn grond verdeeld onder zoveel zoons, als er nog op kunnen leven.

Wat de politieke verwikkelingen betreft : China heeft in de eeuwen van zijn bestaan al zoveel gezien en meegemaakt, dat de Chinezen niet gauw iets te bar vinden. De Chinees weet, dat alles voorbijgaat, behalve het eeuwige China en zijn 4.000-jarige beschaving. Hij staat eerder wantrouwend tegenover alle politiek en is maar zelden een fanatiekeling. De Chinezen laten zich niet gauw meeslepen in avonturen, waarvan ze van te voren de uitslag niet weten. Wat zou hij dan wreed zijn tegenover zijn medemensen ?

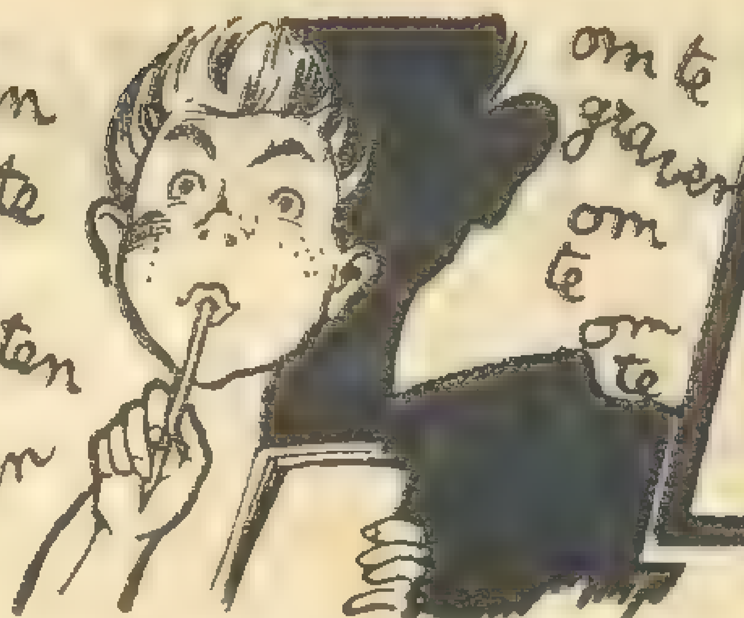

Geen geheimzinnig China

Je hoort wel eens beweren, dat China zo'n geheimzinnig land is. Maar men hoeft de zeden en gewoonten van de Chinezen maar te bestuderen en zich enigszins vertrouwd te maken met hun beschaving om te merken, dat ze niets te verbergen hebben. Als men iets van hun gebruiken afweet, is het niet moeilijk van te voren te zeggen, hoe een zoon van het Hemelse Rijk op een bepaalde gebeurtenis reageren zal. Hij doet dat bijna automatisch, waarmee we echter niet willen beweren, dat de Chinezen geen ruggegraat hebben. Hij ziet echter de rechten en plichten van ieder afzonderlijk anders dan wij, Europeanen. Een Europeaan voelt zich, heeft zijn eigen karakter, gaat zijn eigen weg en alles draait om hem. De buurman heeft zich te schikken naar hem en niet omgekeerd... In China wordt een persoon als het ware niet geteld. Wat telt is de groep, de gemeenschap, het volk. En men denkt en handelt er ook als gemeenschap. Je hoeft maar één Chinees te bespieden in zijn gewoonten en gebruiken, om te weten, hoe duizenden en tien duizenden Chinezen zich gedragen. Als we een Chinees willen begrijpen, moeten we ons op zijn standpunt plaatsen.

Trouwens, een dergelijk elkaar trachten te begrijpen, zal altijd de ergste moeilijkheden uit de weg ruimen... M. M.

HUP ROBBEDOES

WIJ GAAN KAMPEREN !

Toen ik op een avond door een hel-verlichte winkelstraat liep, trof ik Robbedoes, Georges en Domien voor een sportwinkel. Ze waren in druk gesprek. Robje telde op zijn vingers, Georges wees iets aan en Domien keek af en toe omhoog...

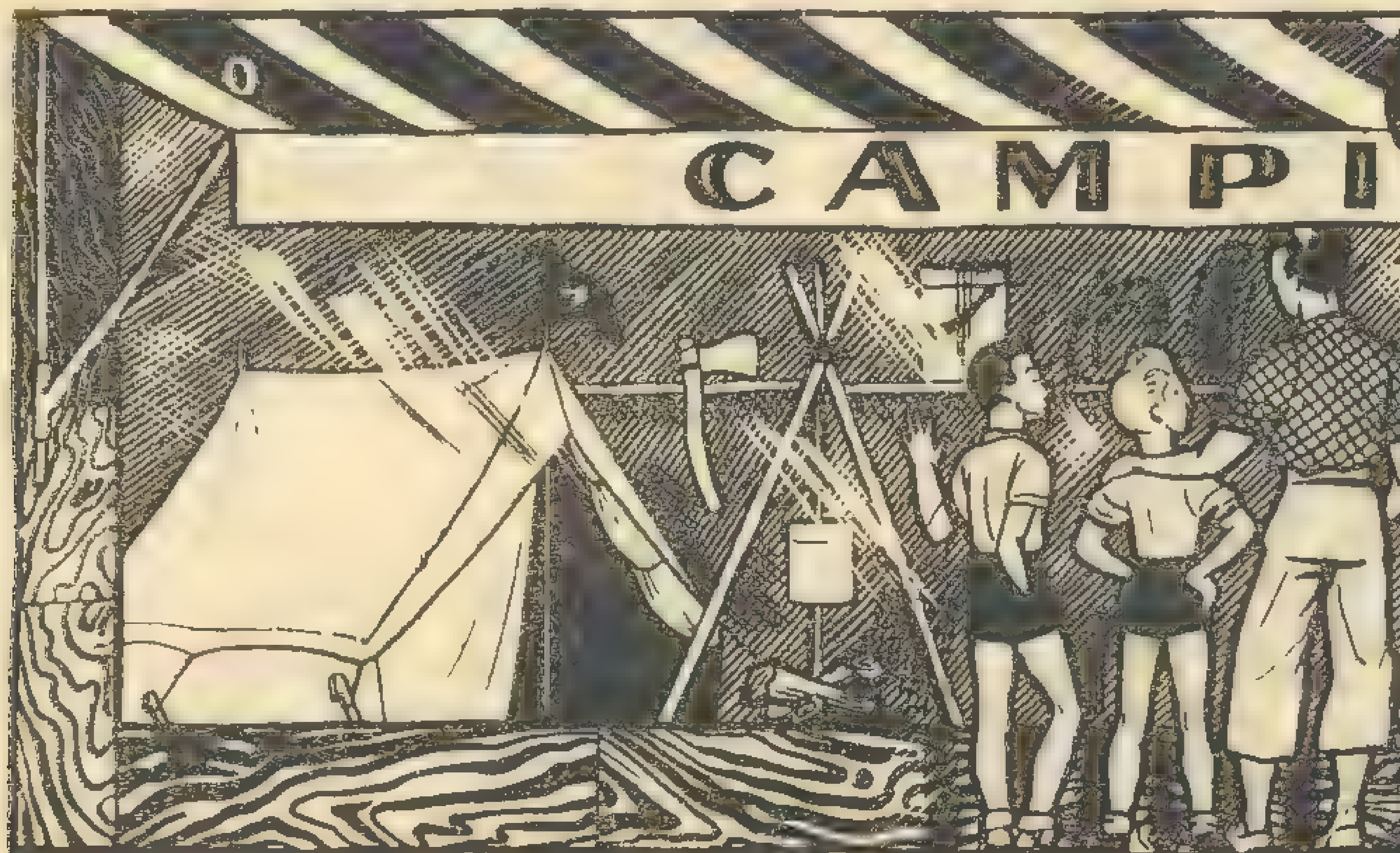
Ze hadden me niet gezien en ongemerkt stond ik achter hen. Ja, ze hadden het over **KAMPEREN** !

— De goede avond, zei ik. Maken jullie plannen om de vrije natuur in te trekken ? Goed zo ! Niets beter dan buitenlucht en de zorg voor al die kleinigheden zal je leren, je plan te trekken. Een uitstekende leerschool voor het leven !

» Maar... waarom kijken jullie zo sip ? Al moeilijkheden ?...

— Ja, hoor, zei Robbedoes openhartig. We hebben geen spullen ! We moeten kopen of lenen en mogen alleen het allernoodzakelijkste aanschaffen.

— Nu, dan maken we even een inventaris op, jongens.

Dan kunnen jullie nog kiezen alnaar je smaak en je beurs.

» In de eerste plaats heb je **EEN TENT** nodig. Stevig tentengoed met rijggaatjes, waardoor de riempjes kunnen. Je zet de zaak op een paar stevige stokken vast. Je kunt een grote tent opzetten voor vier of meer personen of één-persoonstentjes. Ook zijn er tenten in de handel, die je kant en klaar kunt opslaan.

» Al naar de staat van je middelen kun je die tent dan bemeubelen.

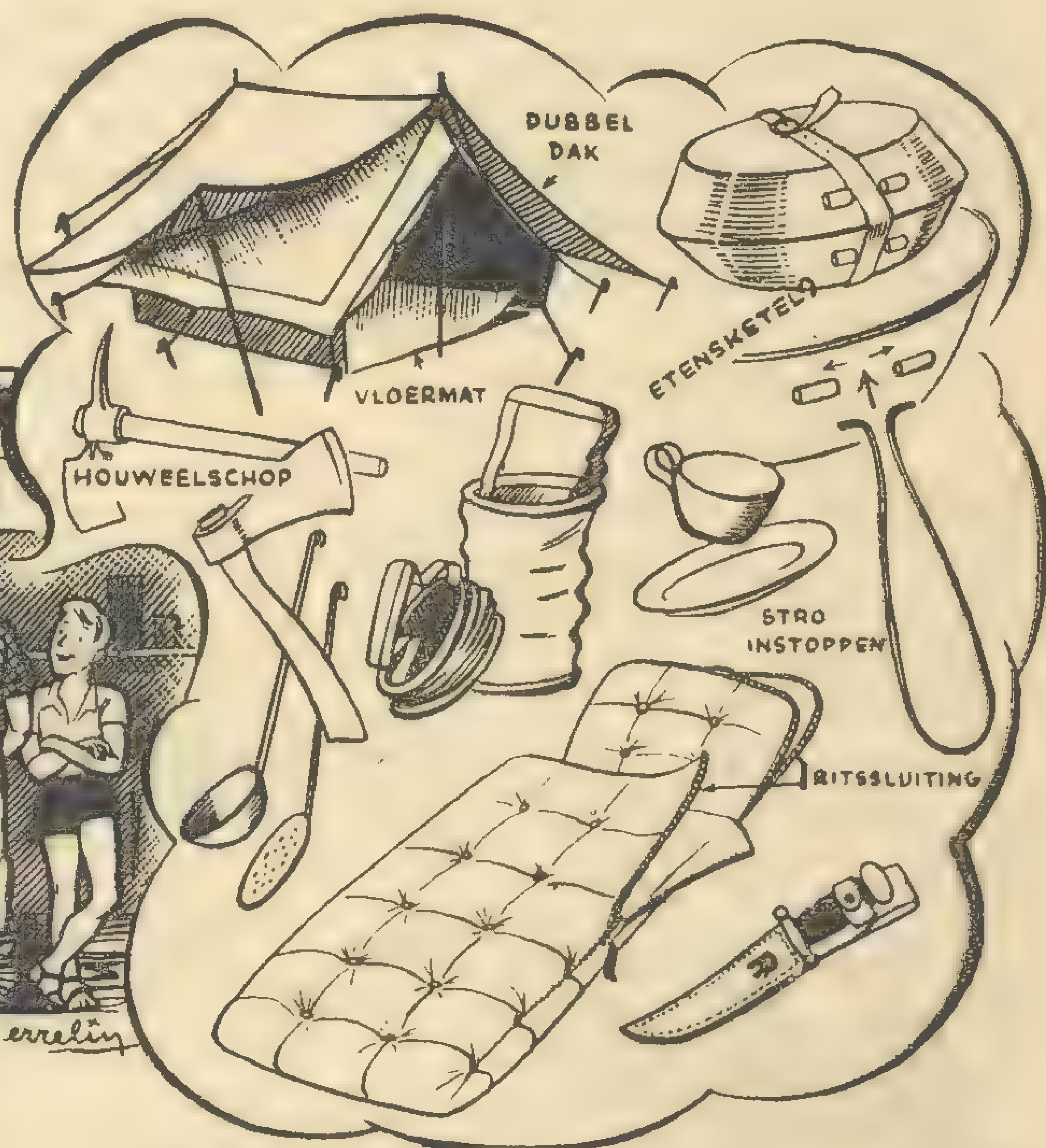
» Een **VLOERMAT** is wel aan te raden om je te isoleren van de vochtige grond. Die kan weer van hetzelfde tentengoed zijn of een rubbermat, ook al in de handel.

» Verder **SLAAPZAKKEN**, al of niet gevoerd.

» Een paar dekens zijn ook niet te versmaden.

» Dan drie onontbeerlijke werktuigen, die bij iedere groep kampeerders aanwezig moeten zijn : een **BIJLTJE**, om houtjes te hakken, een **HOUWEELSCHOP**, om te graven (begin met een gleuf om je tent, om mogelijk regenwater kwijt te kunnen !) en een **HOUTEN HAMERTJE**, om je tentpinnen in de grond te heien.

» Aan keukenmateriaal hoef je niet zoveel mee te slepen. Enkele **KOOKPANNEN** of één flinke pan om te bakken en te braden. Verder een paar opvouwbare **EMMERTJES**, een **SOEPLEPEL** en **SCHUIMSPAAN** voor de kok en laat hij dan maar iets lekkers klaarmaken !

» Verder natuurlijk **DRINKBEKERS** en **BORDJES** (metaal of plastiek), **MES, VORK** en **LEPEL**. Natuurlijk mogen we veronderstellen, dat iedere kampeerder een zogenaamd **PADVINDERSMES** rijk is...

De jongensogen glinsterden bij het horen van al dat moois.

— Ja, rakkers, als je dat allemaal moet kopen, zal er van je zak- en spaarcenten niet veel over zijn. Maar... alles hoef je niet ineéns aan te schaffen !

» Hoe langzaamaan bouwen de vogeltjes hun nest !

» En mogelijk kunnen jullie heel wat in bruikleen krijgen.

» Trek nu je plan maar.

» Leve Gods vrije natuur !

FRANK.

EEN AQUARIUM MOET VERZORGD WORDEN

IEDEREEN kan een goudvisje kopen en het in een kommetje laten rondzwemmen. Maar de gelukkige bezitter van zo'n kommetje weet meestal niet, wat een marteling dit voor « zijn visje » betekent.

Een vis kan helaas niet praten. Anders zou de onvrijwillige beul van zo'n goudvisje heel wat naar zijn hoofd krijgen ! Het ongelukkige visje blijft daarom maar rondzwemmen tot het op een goeie morgen met zijn buikje naar boven ligt en dood is...

Het is inderdaad heel moeilijk, een goudvisje in leven te houden en nog moeilijker het goed te verzorgen.

Begin allereerst maar eens met dat nauwe en van een veel te klein luchtgat voorzien kommetje te vervangen door een echt aquarium ! Al is dat aquarium maar klein, toch stelt het ons al dadelijk voor een hele reeks problemen. We zullen daar het een en ander van zeggen, opdat je niet de onvrijwillige moordenaar wordt van je visjes, die je nog zo goed meende te te verzorgen !

EEN VIS MOET KUNNEN ADEMEN !

Door hun kieuwen ademen de vissen de zuurstof in, die in het water zit. Dat is een levensvoorwaarde voor hen. Daar die zuurstof uit de lucht moet kunnen toetreden, is het nodig dat het aquarium van boven helemaal open is. Dus geen viskommen met nauwe hals, maar vierkante, liefst glazen bakken. Wil je het hinderlijke van de straalbreking voorkomen, zo kies je een metalen geraamte en zet de wanden met stopverf in.

Maak je aquarium flink groot ! Bedenk, dat een visje van vijf tot zes cm. altijd nog een drie liter water nodig heeft ! Houd je tropische visjes, die dus gewend zijn in lauw water te leven, dan komt de zuurstof in het water nog sneller vrij, zodat door middel van apparaten de voorraad dient aangevuld.

Maar je visjes hebben nog meer nodig dan hun ideale water. Er moeten ook planten in dit water zijn. Die staan heus niet alleen als sieraad in een aquarium ! Zij zijn merkwaardige leveranciers van zuurstof, Onder invloed van het licht produceren juist zij de zuurstof, die je visjes nodig hebben.

Trouwens, je kunt heel goed merken, wanneer je vissen gebrek aan zuurstof krijgen. Als ze aan de oppervlakte komen happen en hun kiewdeksels wagewijd openstaan, als ze tenslotte op hun zij gaan liggen en luchtblaasjes als schuim op de oppervlakte van het water blijven staan, dan is er gebrek aan zuurstof.

Dan kan het nodig zijn het water te verversen. Maar opgepast ! Het frisse water moet dezelfde temperatuur hebben als het vroegere ! Hier moet je heel goed op letten, want je visjes zijn buitengewoon gevoelig voor temperatuurswisselingen !

Als ze vrij rondzwemmen, kunnen ze door duiken of opstijgen, door zich te verplaatsen die plotse temperatuursschom-

melingen ontwijken. In een aquarium kunnen ze dat natuurlijk niet. Daarom moet je erop letten, dat het water altijd zijn zelfde temperatuur heeft.

MAAK HET JE GEVANGENEN PRETTIG !

Ook ieder water deugt niet voor je aquarium. Het beste is — we spreken enkel van zoetwater-aquaria — bronwater of stromend water te nemen. Heb je dat niet, gebruik dan regenwater. Maar pas op met leidingswater ! Dat bevat meestal teveel kalk en is de oorzaak van heel veel ziekten onder je vissen. Immers, ook een vis kan, evenals alle andere dieren, ziek worden. Dat wordt maar al te vaak vergeten.

Wat is nu de beste plaats voor je aquarium ? Je visjes hebben licht nodig, maar liefst gedempt licht. Zowel het volle zonlicht als voortdurende duisternis zijn even schadelijk. Van October tot April zet je ze aan de Noord- of Oostkant. Als in de zomer het licht te fel is (wat je kunt merken aan het ondoorzichtig groen worden van het water), gebruik dan liever kunstlicht. Opgepast met een gewone lamp in het water aanbrengen ! Zorg, dat je geen kortsluiting veroorzaakt !

Zo'n lamp geeft niet alleen licht, maar verwarmt ook het water. Sommige tropische visjes houden het wel bij kamertemperatuur, maar andere vragen een bestendige temperatuur van 27°.

VOER HEN GOED !

Je goudvisje in een prettige omgeving zetten is al heel veel, maar niet genoeg. Het dient ook gevoerd ! Er zijn natuurlijk visvoeders in de handel, heel goede ook, maar... die toch niet alles kunnen geven. Om te kunnen leven en gedijen, heeft een vis ook levende prooi nodig. Ik denk hier bijvoorbeeld aan watervlooien, die je in iedere boerensloot vindt en waarop gapende gasten verlekkerd zijn.

Je kunt die desnoods zelf fokken. In een kom, waarvan de wand met algen bedekt is. Ze leven van geronnen bloed en stukjes rauw vlees. Deze vlooien doen ook de huishouding van je visjes, want ze verwerken de uitwerpselen der visjes, maar ook hun eitjes en zelfs de kleintjes ! Daarom er niet teveel ineens inzetten !

Vissen zijn echte veelvraten. Geef hen toch maar niet te veel ! Af en toe eens helemaal niets is een goede kuur voor een vissemaag, juist als voor Piet Kwabbernoot ! In ieder geval wen je diertjes aan niet te grote porties.

OOK JIJ MOET DE BOEL SCHOONHOUDEN !

De watervlooien kunnen het alleen niet af, je moet hen een handje toesteken.

Geen voedselresten in het water laten drijven en rotten ! Pik er verder zoveel mogelijk alle vuil uit. Het beste gebeurt dit met een buisje, waaraan een zuigpeer. Ook de algen, die zich aan de rand vastzetten, moet je er af en toe met een scheermesje aan een houtje afkrabben. Die op de bodem kun je laten zitten als voedsel voor de jonge visjes. Ook verdient het aanbeveling, boven je aquarium een glasplaat aan te brengen om in de zomer een te snelle verdamping tegen te gaan en de springers onder de aquarium-bewoners te beletten hun dodensprong te maken.

OP ZIJN TIJD DOKTEREN.

We weten nu al, dat de vissen even goed ziek kunnen worden als iedereen. Plotse temperatuurschommelingen zijn al heel noodlottig. Dan zie je aan hun vinnen een grijsachtige schimmel verschijnen of beven ze over hun hele lichaam. Ook als ze te veel voedsel krijgen treedt hetzelfde verschijnsel op. Wat dan gedaan ?...

Geef je gasten dan eens een zoutbad ! De zieke vissen stop je in een bak met water (zelfde temperatuur als 't aquarium !), waarin je 7 gram keukenzout per liter water oplost. Daarin laat je ze maar twaalf tot vier en twintig uur rondspartelen. Vervolgens neem je 9 gram per liter : een nieuw bad van twaalf uur. Zo doe je nog eens met 11 gram, gaat dan weer over op 9 gram, op 7 gram, om de kuur te beëindigen met 5 gram.

Woekeren er parasieten op de vissen zelf (wat je zien kunt aan grijze vlekken op hun schubben), stop ze dan eens in een bad van potaspermanganaat. Dosis : 1 milligram per liter. Maar nooit langer dan een half uur en enkele keren herhalen ! Zo heb je kans, dat je je visjes in leven houdt, die je vaak genoeg duur hebt moeten kopen.

WELKE VISJES VOOR EEN AQUARIUM.

Alle aquariumvisjes stammen bijna af van de doodgewone goudvis, die enkele eeuwen geleden nog uiterst zeldzaam was. Dat zijn wel de dankbaarste aquariumbewoners.

Verder heb je sluierstaarten, waaiervisjes, kometen, dubbelstaarten en telescoopvisjes, die we danken aan het geduld van Chinezen en Japanners. Het zijn allemaal afstammelingen van onze goudvis en betrekkelijk gemakkelijk te houden en te kweken.

Alleen, wat het laatste betreft : meen nu niet, dat de jonge visjes weer even mooi zijn als de oude ! Hun kleur en tekening is louter toeval. Het kunnen natuurlijk hele mooie zijn, maar ook doodgewone katvisjes ! Hun leven is te kunstmatig om op die manier « rasvis » te kweken.

En nu, aan het werk ! Heb je 't water al ververst ? De temperatuur opgenomen ? Heb je de beste planten gekozen voor je watervee ? Ga alles goed na, geef je de nodige moeite en zorg ervoor, dat je het mooiste aquarium van heel de buurt krijgt !

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk » Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld »

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden

Art. 5 : Een goede raad · Kweek geen te dikke knollen

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Ik ben het beu eeuwig knollen van anderen op te diepen. Laat me nu zelf ook eens een knolletje planten »...

Jullie snappen wel vanzelf van wie dat verzoek komt.

« Goed, Piet » heb ik hem geantwoord, « laat kijken wat je aan te bieden hebt. »

Wel, alle sprietjes van je kale knikker, Piet ! Je verdient een pluimpje.

Want Piet heeft een knolletje gewijd aan de Slag der Gulden Sporen. Nee, hij is niet vergeten dat het deze week 11 Juli was !

Maar jammer voor Piet dat **KEN MAYNARD** uit **Dendermonde** hem zo flink de loef afsteekt met zijn spreekkoor dat ik graag de ereplaats gun in deze Knollentuin, én omdat het past in deze Gulden-Sporenweek, én omdat het zo'n verdienstelijk werk is.

Lees zelf hoe **KEN MAYNARD** in korte, gebalde zinnen de stemming van de Gulden Sporenslag heeft weten weer te geven. Hier volgt het eerste deel van zijn

LAAT ONS GEDENKEN

Laat ons gedenken, vrienden, de glorierijke dag, waarop het Vlaamse volk nu nog ontroerd nederblikt. De dag, die uit het schitterend snoer van ons Verleden, vooruit treedt en straalt boven alle andere. Toen onze voorvaderen hunne en onze vrijheid en rechten bevochten, en een lauwerkrans vlochten om de fiere kop van de Zwarte Leeuw. Het was een stralende Julimorgen...
De Zon ! !
De nieuwe dag treedt aan
in bundels rood licht.
Over de beemden
de velden
de wouden
zendt ze haar schitterend licht !
Die de bijl en het zwaard had geslepen
en de pijlen gescherpt,
en opgetrokken was naar Kortrijks vesten,
staat pal
en blikt de zonne tegen.

Wat zal ze brengen ? Welk slagveld zal ze 's avonds belichten ? Wordt het voor ons een Zegeren ? Aan de overkant der meersen, waar de kim omhoogglijdt en een verse heuveltop verdwijnt in witte nevelsluiers, blankt de zon op helle tentenkampen. Daar treedt het Franse leger aan, in rijen schitterend staal en koper. Een sperenwoud, breed uitdeinend, onafzienbaar tot waar de flanken buigen achter de Groeninghebeek. Maar ook het Vlaamse heir stelt zich op en als christenen gaan zij hun Heer ontvangen.

KEN MAYNARD uit Dendermonde.

PIETJE PECH uit **Brugge** schreef zijn bewondering neer voor de nieuwe lente in een flink opstel.

Maar zou het niet waarachtiger klinken als je probeerde alléén in jezelf te zoeken en alle « geleende » ontroering over boord te gooien, Pietje ? Ik ben er stellig overtuigd van dat je volgende knolletjes er daardoor nog beter zullen uitzien.

Je zult merken dat ik in je opstel heb moeten knippen. Anders was er geen plaats meer over voor de hele kruiwagen verse knollen waarmee Piet daareven kwam aangesjouwd. — Hier volgt je :

LENTE

Er is zo ineens een ommekeer gekomen in de natuur. Na al die nattigheid, striemende noordenwind, veel koude en miserie, waait de lente voor 't eerst weer over het land. Mens en dier, boom en struik, tot het nederigste plantje is als 't ware uitgelaten van puur geluk, elk op zijn manier.

Eindelijk mogen de ongeduldige koeien uit de muffe stal, de zwijnen in de modder ploeteren en de hennen op de mesthoop kakelen ! De vogelkens fladderen van 't een naar 't ander, en tjilpen en kwelen tussendoor dat 't schettert !

De doorbrekende zon rukt de troebele morgennevel aan flarden en tovert in het Oosten een prachtpalet van kleuren. De zon ! Purper-rood klimt zij ginder ver aan de gezichteinder omhoog, waar haar schijnsel meer en meer begint te gloeien ; het rood wordt wit, blinkend wit, het straalt ! Steeds hoger klimt het zonnewiel ; tot achter de donker-grijze nachtwolken, die ze met boetekleur doordrenkt. Plots komt ze er van achter geschoven, maar nog witter en zuiverder dan te voren, blinkend als edel metaal. Balken stralen schieten er uit en duikelen door de frisse morgenlucht op de aarde neer gelijk één regen van goud, puur goud !

Met korte golfjes klotst het slootwater tegen de groene oevers. Het koeltje trekt kleine fijne rimpels in het watervlak, net als iemand die zijn voorhoofdsvel samenknijpt om iets te begrijpen... Eendenkroos drijft hier en daar op het slijkerige water. Van tussen het hoog opgeschoten dichte riet, met zijn brede, scherp uitlopende bladeren en wuivende bloemenpluim, komt 'n eenzame eend aangeroeid. Zij wiegt heen en weer, licht als een bootje, en begint plots blij te kneuteren als om haar vreugde te luchten en « grondelt » met haar lange hals en brede kromgepunte snavel in de modder. Ze dobbert voort, luid snaterend en snebberend van het eendengroen. De zon lacht op haar rood-bruine, donkergespikkelde veren en haar met groene en purpere metaalglanzen bedekte vleugels.

Het natte gras plakt bij klissen aan elkaar en de eerste bloemekens staan zenuwachtig te trillen, terwijl het windje hun kopje streelt. De bloemengeuren worden naar omhoog gezogen, veel hoger dan de rankgetopte, wuivende bomen, waarin de vogelen hun concert geven : van piepen, zoetelief fluiten, tjilpen en kwelen tot kwetteren, ketteren en slaan ; al dooreen, maar toch een z o harmonieus geheel. Een leeuwerik vliegt almeteens uit een boomkruin en klapwiekt naar omhoog, de zon tegemoet ! Luid schalt zijn jubelend gezang over het landschap en al wat maar bek heeft, zingt mee zijn vreugde uit.

Mild strooit de zon haar licht uit op de aarde.

PIETJE PECK 25.450 uit Brugge.

KLEINE JOHAN uit Etterbeek verraste Snuffel met deze geslaagde tekenknol.

Een sober knolletje van TIJL UILENSPIEGEL 30.341 uit Komen.

Piet straalt gewoon van trots (of is het alleen zijn ontpluimde schedel die zo schittert ?) als hij me het knolletje van **RED RYDER 30.090** uit **Hakendover** overreikt... Jullie zullen dadelijk snappen waarom, want het handelt over een

HELDENDAAD VAN P. K.

Piet Kwabbernoot kwam uit de school. Hij was maar pas tien jaar.

Daar achter een hoek zaten twee kerels van vijftien jaar.

Piet stapte door, de twee kerels grepen hem vast en zegden :

— Zeg ons 't Robbedoesgeheimschrift !

— Nog voor geen honderd schurken zoals jullie er bent ! schreeuwde Piet.

— Zeg het ons, gromde de ene.

Piet had gezien dat Robbedoes en spip aan kwamen. Zijn aanvallers hadden het niet gemerkt. Robje sloop stil tot bij het vechtpartijtje, greep de twee kerels bij het haar en sloeg met geweld hun twee hoofden tegen elkaar.

Robbedoes en Kwabbernoot gingen hun weg voort en de twee aanvallers namen de benen.

— Ik heb het geheimschrift toch niet verraden, zuchtte Piet.

RED RYDER 30.090 uit Hakendover.

Onze flinke **IWAN SMIRNOFF** uit **Apeldoorn** komt net op tijd om Piets verwaandheid wat af te koelen met zijn knol :

P. K. ALS ZETTER

Daar stond Piet in de vroege morgen in de zetterij van Sjarel. Zenuwachtig stond Piet te wachten op chef Sjarel, die na enige tijd stevig rokend de zetterij kwam binnenstappen.

— Ha, die Piet, ben je eens gekomen om de afdelingen te bezoeken ? vroeg Sjarel, terwijl hij de rook uitblies van zeer slechte tabak.

Piet dreigde te stikken in die rookkolom.

— Nee, ik wou eens vragen of ik voor zetter mag leren.

— O, jawel hoor ! daar hangt een oude stofjas, hier heb je een galei met zethaak, daar staat een kast met grote letters en leer dan eerst maar de letterbakjes.

Dat vond Piet goed en ging opgewekt aan het werk. Na enige tijd werd Piet moe

Zonder commentaar... WITTE AREND uit Herentals.

in de benen, en vroeg aan Sjarel :

— Mag ik een stoel hebben, ik ben zo moe ?

— Ha, ha, lachte Sjarel, ben je mal, dat staan went wel !

Zuchtend toog Piet met knikkende knieën weer aan het werk.

— Piet ! kom eens hier, wil je deze galei even naar de opmaker brengen, tenminste als je ze dragen kunt.

— O, blufte Piet voor mij is niets te zwaar, en nam de zware galei op.

« Deksels, dat valt me toch niet mee, » dacht Piet.

Zijn galei van grote omvang belemmerde het uitzicht, en daardoor zag hij de loodbak niet staan.

— Halt, hu, ho, gilde Sjarel, maar te laat.

Daar gingen de pagina's die de arme Sjarel zo veel zweetdruppeltjes hadden gekost.

— Er uit... er uit ! schreeuwde hij woest.

Maar Piet was al lang verdwenen.

Zo eindigt Piets glorierijke baan, waar hij precies 3 uur, 20 min. en 16 sec. aan de bok had gestaan.

IWAN SMIRNOFF uit Apeldoorn.

En daarme is Piets ellende nog lang niet uit ! GEMASKERDE WREKER 29.481 uit Zaventem heeft gezworen onze arme knollenzoeker de bittere kelk tot het einde toe te laten drinken en beschrijft hem als

PECHVOGEL

Onze Piet wandelde door een verlaten straat te Antwerpen. Hij ging juist een alleenstaand huis voorbij als plots door het raam van de eerste verdieping een hulpgeschreeuw weerklinkt.

Zonder na te denken stormt hij naar de deur van het huis en beukt ze in, loopt de trap op, blijft boven staan en luistert aan de deur.

Hij hoort stemmen :

— Indien je niet op staande voet je juwelen geeft wurg ik je !

Toen klonk een angstwekkend geschreeuw. Piets acht sprietjes rezen ten berge.

Daarop volgde een klemmende stilte.

— Voor de laatste maal geef mij je sieraden of ik vermoord je !

Een vrouwenstem antwoordde neen. Toen maakte de schurk blijkbaar aanstalten om haar te wurgen, want Piet hoorde hulpgeroep.

— Hulp, hulp, Ai ! Ai ! schreeuwde de vrouw, en Piet hoorde iemand tegen de grond vallen.

Onze held stormde binnen. Maar hoe groot was zijn verwondering toen er niemand in de kamer was en de nog openstaande radio aankondigde : « Dames en heren dit was ons hoorspel „ De moord op mevrouw Storredoor " »

P. K. loosde een diepe zucht. Opeens klonk een stem achter hem :

— Handen op !

Toen Piet zich omkeerde zag hij een revolver op zijn borst gericht. Een politieagent had hem betrapt toen hij onze held het huis zag binnengaan. Piet wou alles uitleggen, Maar de agent maakte een proces verbaal op en zei :

— Acht dagen in de bak en je flauwe praat kun je aan de rechter vertellen.

— Ondank is 's werelds loon, zuchtte Piet.

GEMASKERDE WREKER 29481 uit Zaventem.

Met het navertelde knolletje van COMMANDANT DANNY uit Ekeren valt — eindelijk ! — het doek over Piets schande.

PIET EN HET RETOURKAARTJE

Het was 1 April en P. K. wou de spoorlui eens flink beetnemen.

Goed, hij gaat naar het station en koopt een kaartje heen en terug voor Brussel.

's Avonds komt hij bij Robbedoes en zegt:

— Nu heb ik die lui eens stevig beetgehad ! Ik koop vanmorgen een retourkaartje voor Brussel en ben t e v o e t teruggekomen !

COMMANDANT DANNY uit Ekeren.

ANDY uit **Ieper** beloofde ons een reeks tekenknollen « P. K. en de zeven werken van Barmhartigheid » stuur je ze ons vlug, Andy ? Je snapt zelf wel dat die beter in onze knollentuin thuishoren dan je filmknollen niet ?

Een eervolle vermelding voor het knolletje van **Commandant Danny** uit **Ekeren**. Wanneer stuur je eens écht eigen werk, Danny ?

« Het Schoonste Plekje » van **Kleine Annie** uit **Humbeek** verdient ook een bizondere vermelding. Er zit veel goeds in, Annie. Maar we verwachten nog meer, hoor !

Het knolletje van **Gen Autry** uit **Vreren** is vooral een belofte. Er komt immers nog beter werk van jou, niet ?

Met een vermelding voor de knolletjes van **Jimmy** uit **Zaventem, Kleine Buffel** uit **Lokeren** en **Zonnebloem** uit **Roeselare**, die alle drie beloofden dat ze nog heel wat betere knollen zouden sturen, sluiten we het hek van onze tuin. Want uit de verte hoor ik dreigend brullen ;

Ten vijand in,
Dat op zijn schansen
De leeuwen dansen !

't Is Sjarel, die ook al in een Gulden Sporenstemming verkeert, en wel eens zijn geestdrift zou kunnen botvieren op jullie

SNUFFELTJE.

Clubnieuws

— Toon, heeft Robbedoes tegen mij gezegd, je bent nu oud genoeg om een verantwoordelijke post te bekleden in het Robbedoeshuis.

— Goed, heb ik zonder aarzelen geantwoord. Wat moet ik doen ?

— Wel, voortaan zal jij de scepter zwaaien in de grote Robbedoesclub en een oogje in het zeil houden, wat de plaatselijke clubs betreft. Jij zal er voor zorgen, dat de oproepen verschijnen, dat de uitslagen van de voetbalmatches tussen Robbedoeselftallen gepubliceerd worden, enz. Begrepen ?

— In orde ! heb ik gezegd.

Hier ben ik dan. Mijn naam is Toon en ik heb 1598 sproeten in mijn gezicht. Zelf heb ik ze nog niet geteld, maar het zal wel ongeveer juist zijn. Ik houd veel van mijn sproeten en ik zou er geen eentje willen missen. Alleen wil ik ze af en toe eens uitlenen. Ik ben maar dertig centimeter groot als ik op mijn rug lig natuurlijk. Ik ken zo'n beetje van alles, maar tandpasta weer in de tube doen heb ik nog niet geleerd. Ik heb gehoord, dat ze dat nu ook leren in de Brusselse scholen. Gelukkige Brusselaars

Na deze geslaagde persoonsbeschrijving, druk ik jullie allen hartelijk de hand en steek maar meteen van wal.

Om te beginnen heb ik hier een briefje van **F. Br.** uit **Hasselt**, die wil weten, wat hij doen moet om een paar jaar vroeger soldaat te worden. Wel, beste kerel, zoals je weet, heeft Hasselt een mooi stadhuis. Daar ga je naartoe en je zoekt de Afdeling Militie. Daar zal een vriendelijke mijnheer je zeker alle gewenste inlichtingen verstrekken.

Roy Rogers uit **Rotterdam** komt na sluitingsuur nog met een antwoord op de referendum-vraag voor de dag. « Ik zou hem een kwartiertje opsluiten om hem de erewet te laten lezen, zegt hij. Dan zou hij wel weten, wat hem te doen staat. Als hij het dan nog niet begrepen heeft, zou ik de schuld misschien op mij nemen. Ik zeg misschien, want zeker weet ik het niet. »

Rakker Ernest Wingen, Karperstraat 76, Gent, zou graag opgenomen worden in een Robbedoeselftal uit Gent. Hallo, kapiteins uit Gent en omstreken, wie kan nog een flinke centervoor gebruiken ?

Alle rakkers uit de **omgeving van Apeldoorn** kunnen zich melden bij H. Dijkstra, Auroralaan 43, Apeldoorn. Er zal een plaatselijke club gesticht worden. Tafeltennis, voetballen, zwemmen enz.

Ons actief rakkeresje Della Verlinden, Molenvloed D 150, zou graag een plaatselijke club stichten te **Herselt**. Alle rakkeresjes uit Herselt worden uitgenodigd zonder uitstel lid te worden.

Alle jongens van 11 tot 15 jaar moeten beslist aansluiten bij de plaatselijke club van rakker Alfons De Bruyne, Kerkstraat 108, **Stekene.**

Kapitein André Keteleer, Heibergstraat 47 A, **Zaventem**, richt een uitdaging tot alle Robbedoeselftallen uit z'n streek. Wie neemt de handschoen op ? Tot 23 Augustus schrijven aan Henri Pascal, Breuvanne, Tintigny, prov. Luxemburg. Daarna op zijn eigen adres.

BRIEVENBUS

Vliegende Pijl. — Met die Holland-België-match is nog geen haast, Pijltje. Probeer eerst tegen elftallen uit het Antwerpse te spelen. Zul je dat doen ?

TOON.

GEHEIME BOODSCHAP

P346K+ 98X4RN—X6 +32Z3JNZ —M4RS PR—464NK +3J6234 FH48X RSK0NX4NH4M R4CH 6S6R4XKSX CHR3J14N H46+—R76+4 RK423JK 4XN50NS6 K—0PJ4H 4XF6H3J842 —XF7PR— F364XR19N74 542454N H437.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Lederen rugzitting op een paard. — 2 : Tocht. — 3 : Gifslang. — 4 : Benaming. — 5 : Cilindervormige staaf vet of was met een pit om te branden. — 6 : Slot.

VERTIKAAL

1 : Spoedig. — 2 : Plechtige verklaring. — 3 : Gewricht. — 4 : Japanse munt. — 5 : Deel van een rivier tussen twee opeenvolgende bochten. — 6 : Klimdier. — 7 : Moeder. — 8 : Muzieknoot. — 9 : Muzieknoot.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Aga, Ovo. — 2 : Begraafplaats. — 3 : Rasamala, Astrakan. — 4 : Ia, Epos.

Vertikaal. — 1 : Is. — 2 : Ra. — 3 : Ba. — 4 : Es. — 5 : Ga. — 6 : Arm. — 7 : Gaal. — 8 : Aal. — 9 : Fa. — 10 : Op. — 11 : Vla. — 12 : Oase. — 13 : At. — 14 : Tred. — 15 : Sap. — 16 : Ko. — 17 : As.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H.CONSCIENCE

Platen van Wix
Scenario van P.DURBIN

... DE KRUIK DIE VOOR BREYDEL BESTEMD WAS OP DE FRANSMAN AANVLIEGT.

INTUSSEN HEBBEN DE TEGENSTANDERS ZICH WAT HERSTELD.

EEN OGENBLIK LATER STORMT LEROUX OP BREYDEL AF...

MAAR BREYDEL VERZAMELT IN EEN UITERSTE INSPANNING ZIJN LAATSTE KRACHTEN.

HIJ SMAKT ZIJN VIJAND TEGEN DE GROND EN WERPT ZICH OP HEM.

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

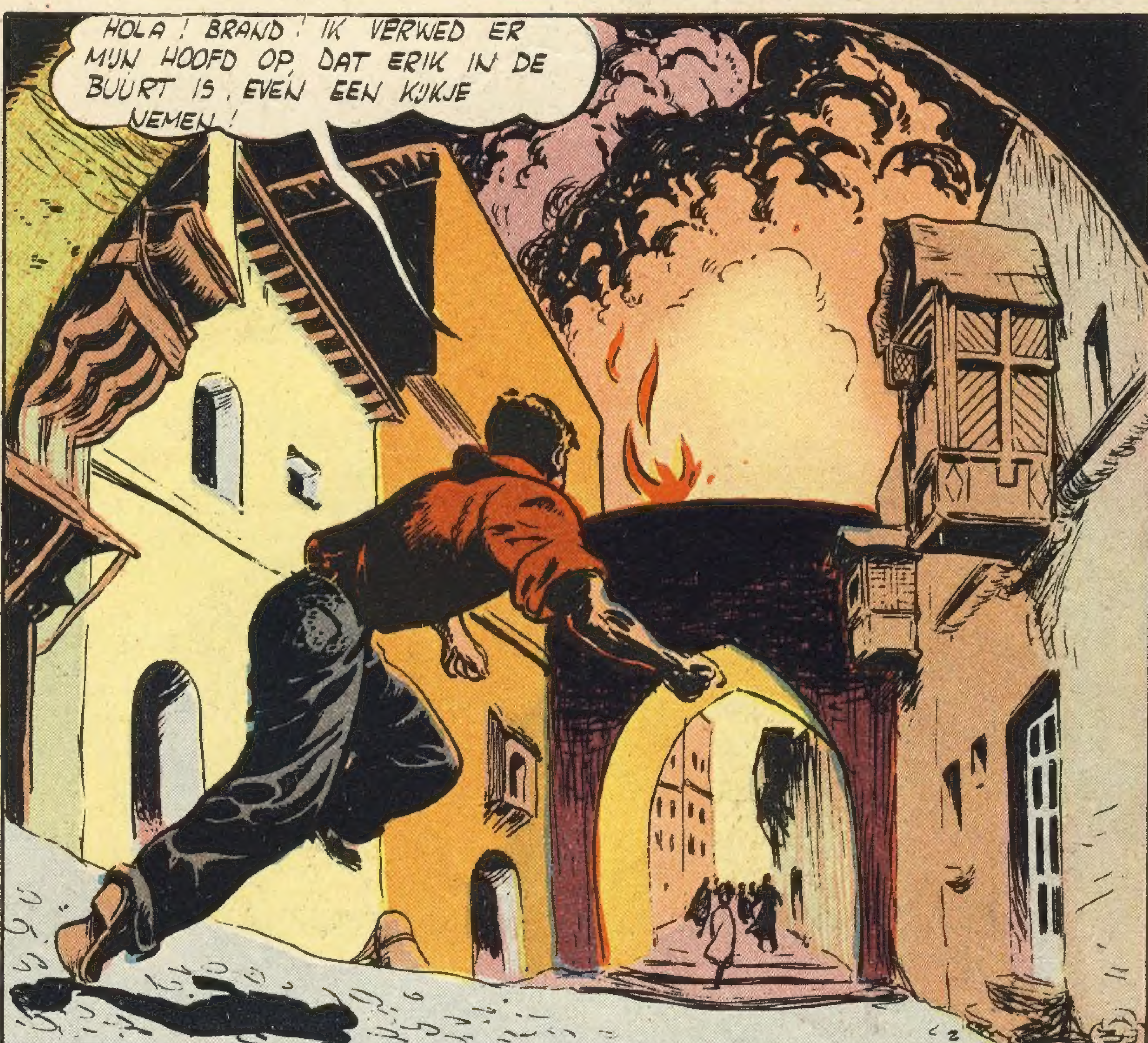
ERIK STICHT BRAND IN EEN SCHUILPLAATS VAN DE BENDE MAAR LOOPT IN EEN VALSTRIK HET VUUR DREIGT HEM TE VERSTIKKEN

Larsen treedt op

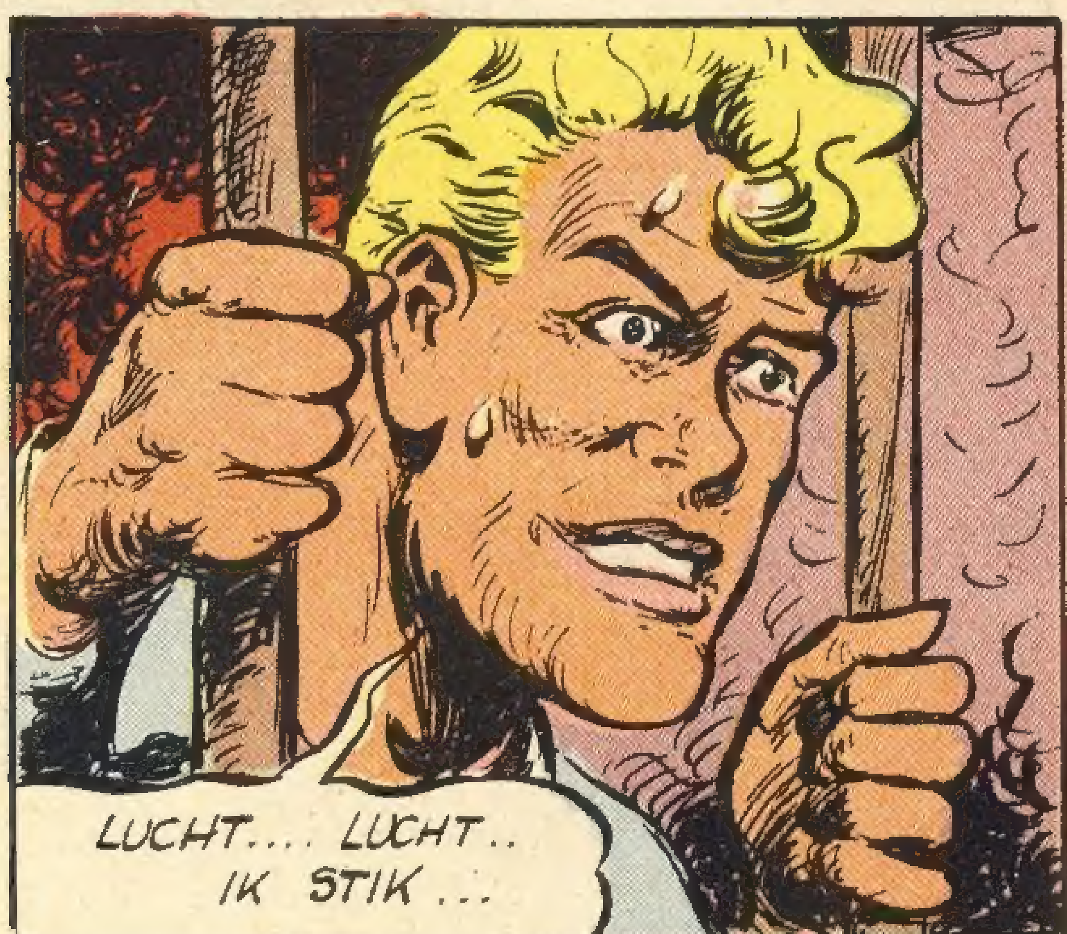

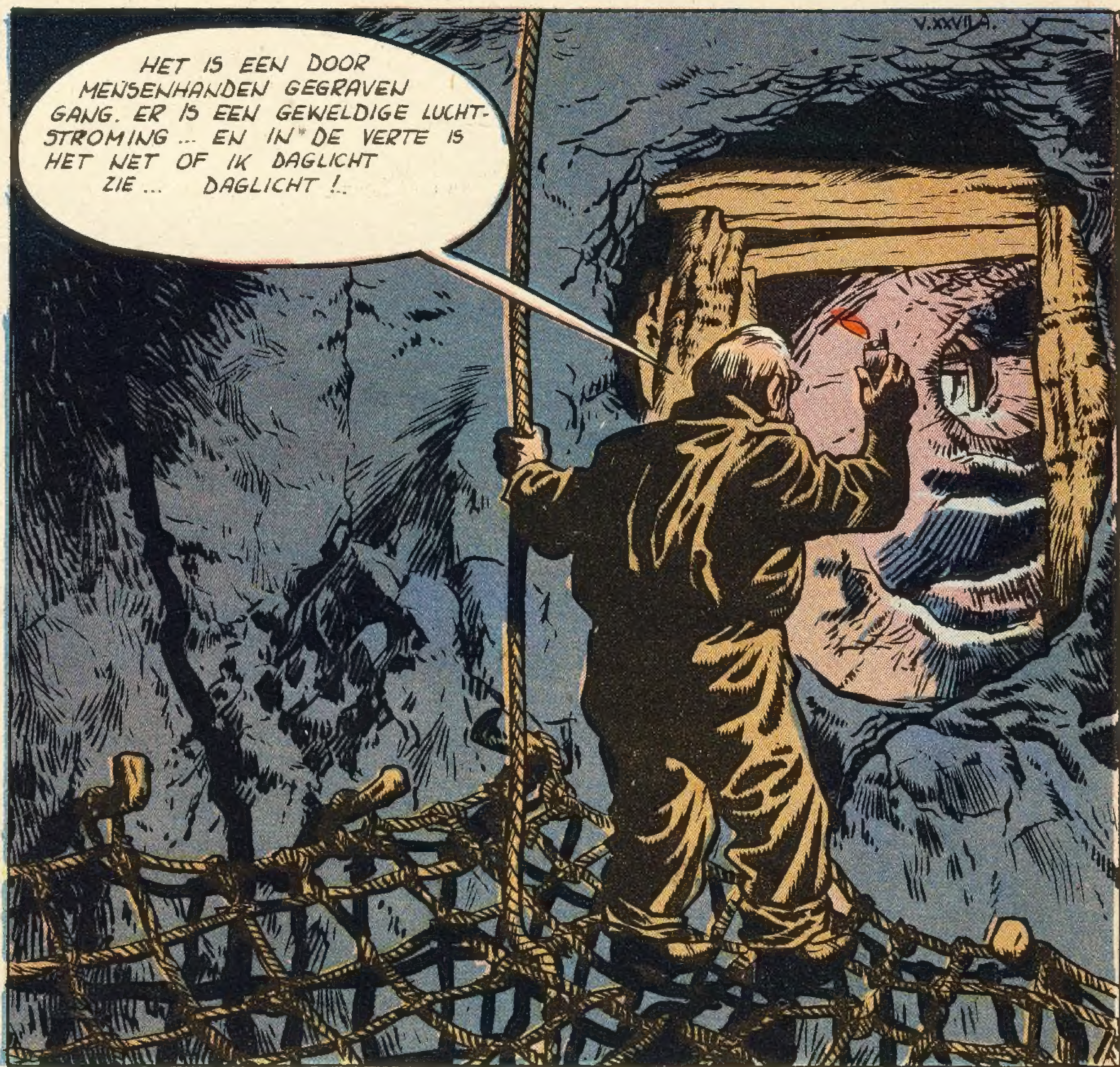

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
GEHOLPEN DOOR ENKELE VAT-FENH-LING, GEVANGEN EVENALS HIJZELF, PROBEERT KORDAAT PROFESSOR BOLS OP TE HEISEN UIT DE PUT. PROFESSOR BOLS DOET ECHTER EEN MERKWAARDIGE ONTDEKKING.

WAT ? EEN EIGENAARDIGE ONTDEKKING? PROFESSOR... ANTWOORD ALSJEBLIEFT !..

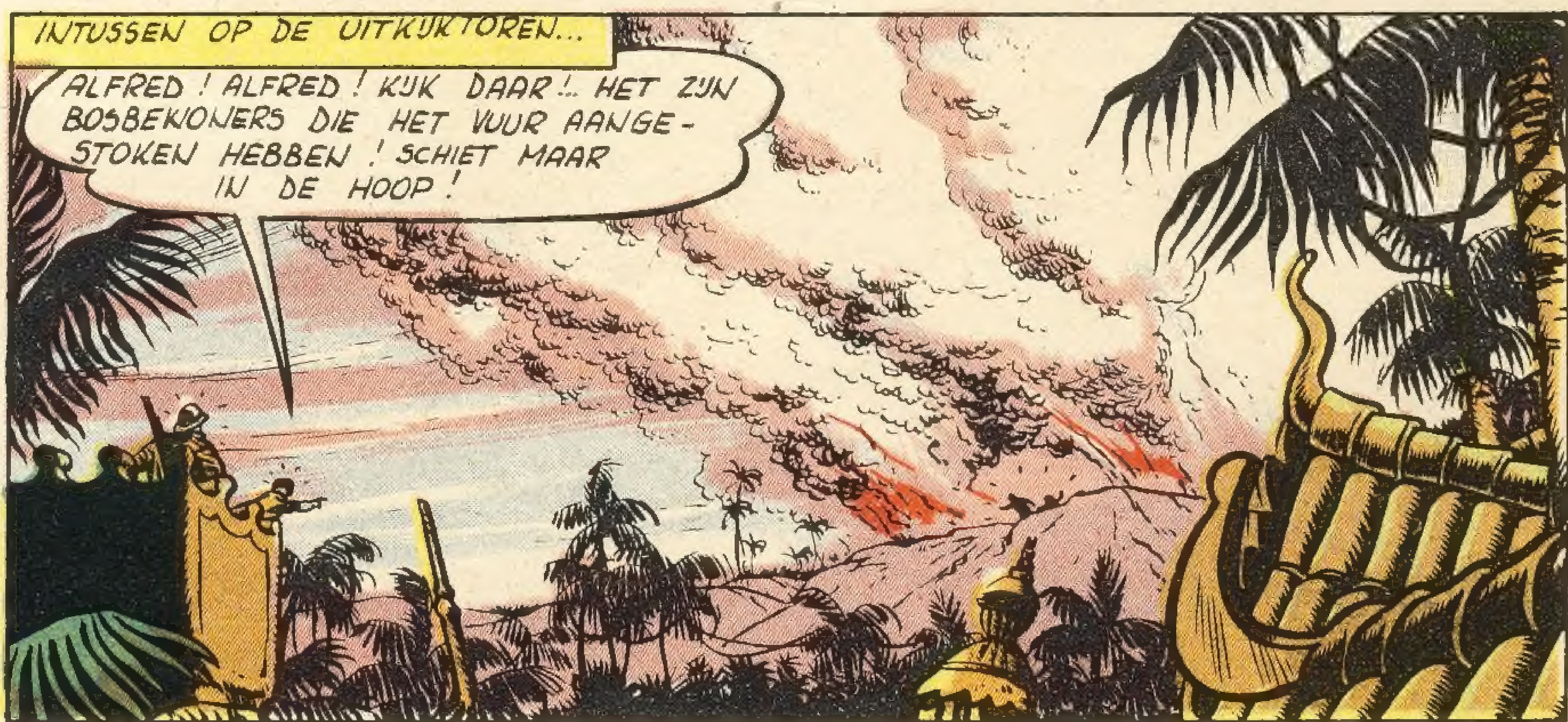

V.XXVII.A.
HET IS EEN DOOR MENSENHANDEN GEGRAVEN GANG. ER IS EEN GEWELDIGE LUCHTSTROMING ... EN IN DE VERTE IS HET NET OF IK DAGLICHT ZIE ... DAGLICHT !..

EEN GANG, BESTE VRIEND EEN GANG !..

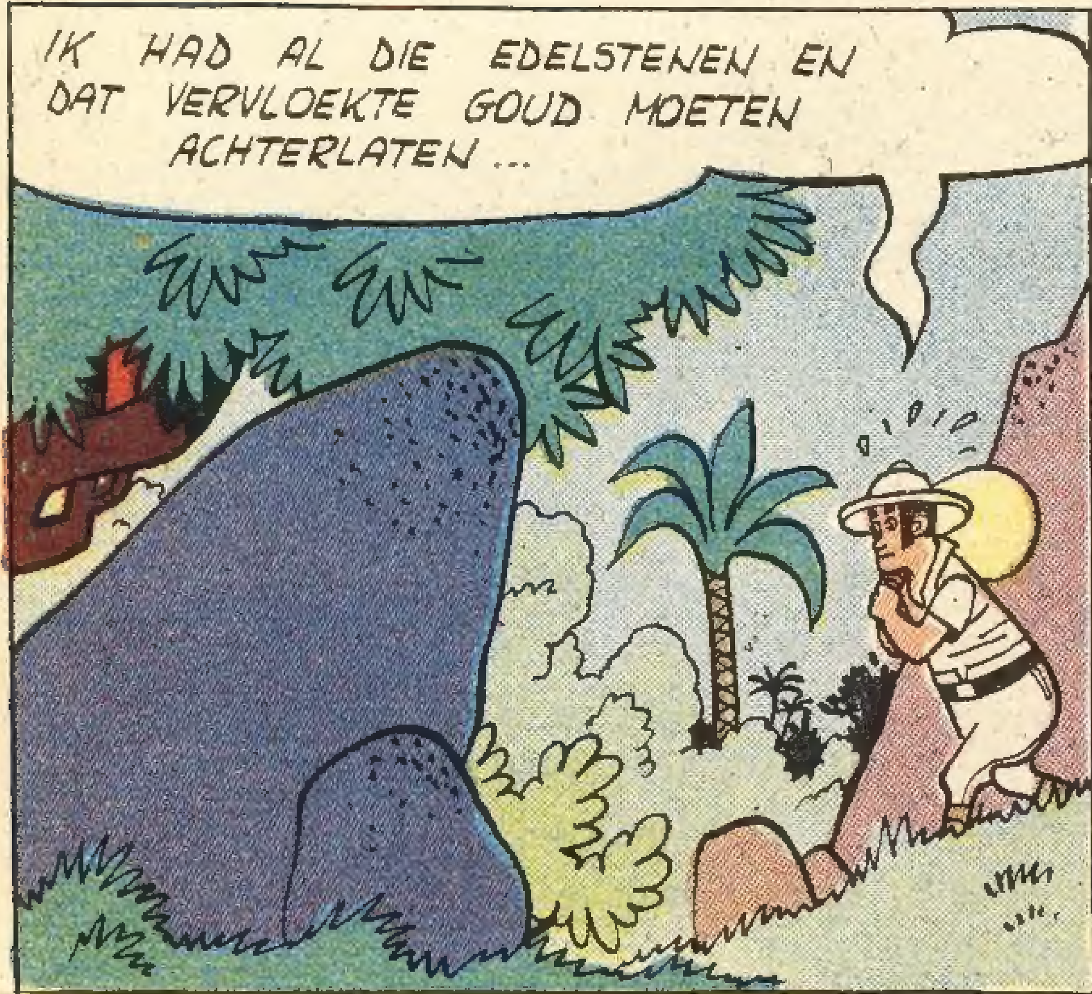

PRACHTIG, PROFESSOR... DAAR MOETEN WE LANGS ONTVLUCHTEN... ZEG DE VAT-FENH-LING DAT ZE ALLEN MOETEN AFDALEN!
VAT-FENH-LING! ARYAK! DIHINDEV OGATHO!...

ALS ZE DE STEM UIT DE PUT HOREN TREKKEN DE BOSBEWONERS ZICH VERSCHRIKT TERUG..
V.XXVII.B
AGHO! OGATHO!..

ZONDER TEGENSPUTTEREN SCHAREN DE VAT-FENH-LING ZICH NU RONDOM HUN OPPERHOOFD ZE KIJKEN KORDAAT AAN EN WACHTEN ENKEL NOG OP ZIJN TEKEN OM AF TE DALEN

INTUSSEN OP DE UITKIJKTOREN...
ALFRED ! ALFRED ! KIJK DAAR !.. HET ZIJN BOSBEWONERS DIE HET VUUR AANGESTOKEN HEBBEN ! SCHIET MAAR IN DE HOOP !

de BAARD en de KALE

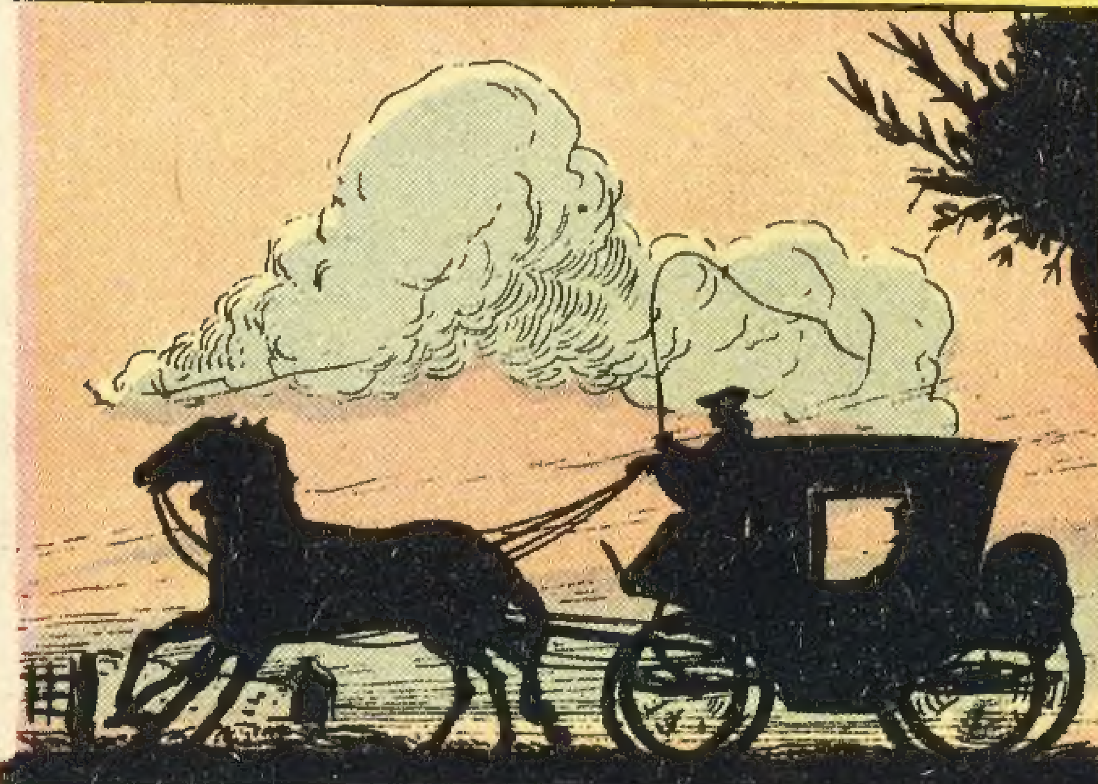
SURCOUF DE KAPERSKONING

SURCOUF DENKT ER ERNSTIG AAN TE TROUWEN EN VOOR EEN TIJD DE ZEE VAARWEL TE ZEGGEN.

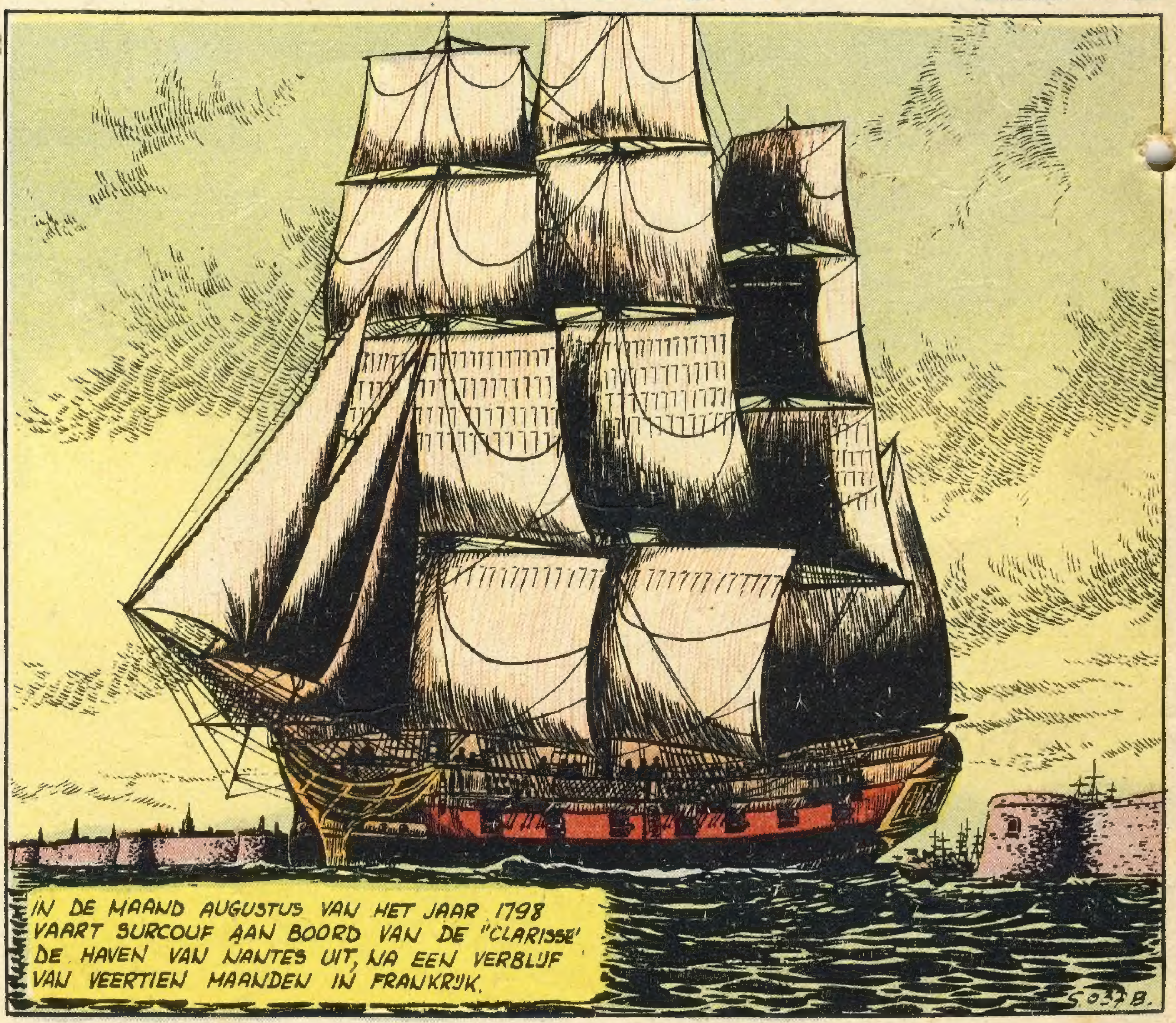

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.